

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Поетичні прем'єри

Осіння сага від Андрія Демиденка

▶ СТОР. 5

Село

Цукор: обійдеться без дефіциту

▶ СТОР. 11

Ситуація

У Сімферополі зруйнували будинок Пушкіна

▶ СТОР. 14

№ 208 (5958) СЕРЕДА, 29 ЖОВТНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Аплодуючи виборам, чекають реформ

Парламентські вибори в Україні були взірцевими, у першу чергу для сусідніх країн — Росії та Білорусі. У цьому переконана голова спостережної місії парламентської асамблеї НАТО Раса Юкневічене. Понад те, українці можуть пишатися тим, чого досягли за останній рік, заявила глава спостережної місії в коментарі ЗМІ й закликала західні країни розробити новий план, на кшталт «Плану Маршалла», для підтримки України на шляху до європейських реформ.

Привітав українців із проведенням виборів і генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг. Це, на його думку, сприятиме майбутньому мирному врегулюванню конфлікту в нашій країні. «Утім, я сильно шкодую, що багато українців не змогли здійснити своє демократичне право і проголосувати в Криму, який Росія незаконно і нелегітимно анексувала в березні, і в частині Східної України, де підтримувані Росією сепаратисти продовжили залякувати виборців... Я з нетерпінням чекаю тісної співпраці з Президентом Порошенком, новим парламентом та урядом», — заявив очільник Альянсу.

▶ СТОР. 16

Подешевшав бензин

На всіх АЗС України ціни на бензин почали потроху знижуватися. Так, ціна найпопулярнішого А-95 на різних заправках упала на 20—30 копійок за літр. А-92 подешевшав у середньому на 30—50 копійок, дизпаливо — на 20—25 копійок. Про це свідчать дані моніторингу Консалтингової групи «А-95». Варто зазначити, що бензин подешевшав у всіх регіонах України, але найсуттєвіший «відкат» спостерігався в Чернігівській області. За словами директора Консалтингової групи «А-95» Сергія Куюна, в найближчому майбутньому бензин в країні продовжить дешевшати і може досягти позначки в 15 грн./л. Експерти пов'язують таке зниження з падінням ціни на нафту на світовому ринку. Антимонопольний комітет також заявляв про значне зниження ціни на бензин і дизпаливо найближчим часом. Згідно з його вимогами, вартість повинна бути близько 14 гривень за літр.

«Я єсть народ, якого Правди сила ніким звойована ще не була...»

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Учора Голова Верховної Ради Олександр Турчинов, Президент Петро Порошенко, Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк вшанували пам'ять загиблих у зв'язку з 70-ю річницею визволення України від фашистських загарбників. У церемонії покладання квітів до Могили Невідомого солдата у парку Слави також взяли участь ветерани, члени уряду та народні депутати.

«Рівно 70 років тому наші діди й прадіди звільнили Україну від фашистських загарбників», — зазначив у своєму зверненні Президент та підкреслив: «Кордони України були непорушними 70 років, поки до нас знову не повернулася війна — цього разу вона прийшла не із заходу, а зі сходу. Уперше за 70 років ми знову стали на захист України, її свободи та територіальної цілісності».

▶ СТОР. 2

ІЗ ПЕРЕДОВОЇ

«Майже математична дія: «пишемо «АТО», розуміємо — «війна»

Таку «формулу» виводили всі, з ким ми зустрічалися в гарячих точках Донбасу. Військові, добровольці, місцеві мешканці вимовляють слово «війна» у його найпрямішому значенні, без жодних пом'якшувальних реверансів. Вони можуть називати різні причини війни: в багатьох місцевих погляди специфічні, але суть залишається суттю — затяжний гуркіт гармат вибивається з рамок локальної операції. Спалені артилерійським вогнем будинки, знищена інфраструктура, заміновані поля і нескінченні обстріли позицій та прифронтових міст і сіл — несгростовні ознаки масштабного воєнного лихоліття. Лихоліття, яке найсхіднішу частину країни з її першою зустріччю зі світанком спотворило до території згаслого в згарищах сонця...

▶ СТОР. 8—9

ПОДРОБИЦІ

Тепло за чужий рахунок

У Луганську розпочався опалювальний сезон. Постачання електроносіїв відбувається з території, контрольованої українськими військовими. За даними міської ради, сьогодні працюють 43 котельні, які подають тепло до 110 житлових будинків, хоча мають подавати в 420. Опалюються також 28 лікувальних установ, 10 освітніх закладів і навіть Палац культури. Внаслідок обстрілів бойовиками багато соціально важливих об'єктів працюють нестабільно. Тому з енергопостачанням і водопостачанням котелень є проблеми, оскільки аварійне відключення світла й води негативно впливає на їх роботу. Зокрема, вода надходить у місто з одного із заміських водозаборів, але цього мало.

▶ СТОР. 9

КОРОТКО

■ Понад 1 мільярд гривень єдиного соціального внеску сплатили в бюджет з початку 2014 року більш як 11 тисяч юридичних осіб Черкас, **повідомляє наш кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ Прикарпатці в рамках благодійно-просвітницької акції «Книжкові мости єднають серця» зібрали понад 6,5 тисячі книжок для сходу країни. Це популярні наукові, історичні, художні та дитячі україномовні видання. До акції долучився і голова ОДА Олег Гончарук, **інформує наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

■ За добу на Полтавщині зафіксували сім пожеж, пов'язаних із опаленням житлових і підсобних приміщень, **передає наш власкор Василь НЕЇЖМАК.**

За дев'ять місяців цього року експорт м'яса збільшився на 22,4% *(Мінагрополітики)*

«Я єсть народ, якого Правди сила ніким звойована ще не була...»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Глава держави також нагадав, що іще в березні 1939 року, коли до початку Другої світової війни залишалося півроку, наш народ одним з перших відчув подих кривавої трагедії. «Героїчні захисники Карпатської України вступили у нерівний бій із окупаційними військами. І відтоді протягом шести довгих та неймовірно важких років Україна була ареною спочатку ігрищ двох тоталітарних режимів, а згодом — особливо запеклих та масштабних бойових дій», — підкреслив П. Порошенко.

Глава держави особливо наголосив, що саме на нашій землі значною мірою визначалася подальша доля світу, адже саме на території України воюючі сторони провели майже половину всіх стратегічних оборонних та наступальних операцій і саме тут було розгромлено понад 60 відсотків сухопутних сил Вермахту. При цьому понад 9 мільйонів вихідців з України стали на бій з ворогом у складі Червоної армії. Ще мільйони українців воювали з нацистами та їх союзниками у складі УПА, у лавах радянських партизанських з'єднань, Війська Польського, американської, австралійської, британської, канадської армій, загонах французького, югославського та словацького опору. «Внесок українців у справу визволення народів Європи від нацизму та спільну перемогу у Другій світовій війні — беззаперечний. Навіть не будучи незалежною державою, Україна де-факто виявилася важливим учасником Антигітлерівської коаліції й заслужено стала країною-співзасновницею ООН», — підкреслив Президент.

За цю перемогу над фашизмом наш народ заплатив неймовірно високу ціну — за різними оцінками, було віддано від 8 до 9 мільйонів життів наших земляків.

Подякувавши ветеранам та всім нашим співвітчизникам, які не пережили ту велику війну, Президент також звернувся до нинішніх захисників України — учасників антитерористичної операції та висловив тверду віру «в нашу перемогу у Вітчизняній війні 2014 року».

«Ви онуки, правнуки та праправнуки тих, хто боронив країну 70 років тому. Ви гідні нащадки своїх відважних пращурів. Вся Україна низько вклоняється вам за щоденний подвиг, за мужність та героїзм, з якими ви захищаєте Україну від бойовиків та інтервентів. Я твердо вірю в нашу перемогу у Вітчизняній війні 2014 року, в те, що мій політико-дипломатичний план спрацює і принесе мир на Донбас і всій Україні. Народ, який пам'ятає звитяги своїх предків — незборимий. Кожен, хто у минулому захищав рідну землю, кожен, хто боронить її нині, має бути вшанований суспільством», — наголосив глава держави.

З нагоди 70-ї річниці визволення України від нацистських загарбників «Укрпошта» випустила поштову марку, на якій наводяться слова із вірша Павла Тичини 1943 року: «Я єсть народ, якого Правди сила ніким звойована ще не була. Яка біда мене, яка чума косила! — а сила знову розцвіла».

Сергій ІВАНІВ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Формування коаліції: усі заявляють, що їх цікавлять не посади

Попри оптимістичні заяви, що нову коаліцію буде сформовано за день-два після виборів, поки що між її потенційними учасниками лише тривають попередні консультації. Щоправда, навіть якби представники фракцій, які потенційно можуть увійти до складу коаліції, вже домовилися, їм так чи інакше довелося б чекати офіційного оголошення результатів парламентських виборів. Утім, ситуація в економіці така, що часу на тривалу «коаліціаду» немає.

Роль «першої скрипки» у формуванні коаліції одразу після голосування вирішив взяти на себе Блок Петра Порошенка. Та ще в понеділок лідер блоку Юрій Луценко повідомив, що «протягом дня» буде опубліковано проект коаліційної угоди, цього не сталося. Хоча й без такої публікації з його слів стало зрозуміло, що цей проект — скорочений варіант запропонованої Президентом «Стратегії-2020» та календарний графік виконання його пунктів парламентською більшістю.

Учора заступник глави адміністрації Президента Дмитро Шимків під час брифінгу підтвердив, що більшу частину проекту коаліційної угоди становлять домовленості про реформи. «У цьому документі відображено всі питання реформування конкретних реформ та кроків, які повністю корелюються зі «Стратегією-2020», — сказав він та додав, що через кілька днів цей документ стане «більш публічним».

Перші консультації між Президентом Петром Порошенком та лідерами «Народного фронту» і «Самопомочі» Арсенієм Яценюком та Андрієм Садовим відбулися ще в понеділок. «Сьогодні розпочалися консультації між представниками трьох політсил — блоком Порошенка, «Народним фронтом» та «Самопоміччю» Садового», — повідомив прес-секретар Президента Святослав Цеголко.

Хоча вчора сам А. Садовий на своїй сторінці у Фейсбук повідомив, що «Самопоміч» «не вступала наразі в жодні формальні переговори щодо коаліції». При цьому він зазначив, що партія обговорюватиме можливі союзи в парламенті виключно на основі завдань, які мають стояти перед майбутнім урядом, а не квот. «Нас не цікавлять квоти! Нас цікавить можливість створити уряд професіоналів, які будуть думати не про рейтинги (власні й партійні), а про завдання, для яких їх найняли», — підкреслив він.

А от стосовно телефонної розмови з прем'єром Арсенієм Яценюком та особистої зустрічі з Президентом Петром Порошенком, то Андрій Садовий зазначив: «На питання щодо можливого входження «Самопомочі» в коаліцію я повідомив, що таке рішення буде прийматись спільно майбутньою фракцією та керівництвом партії на основі вищезазначених принципів».

Лідер «Народного фронту» Арсеній Яценюк, що знову претендує на посаду прем'єра, одразу після виборів заявив, що базою для нової коаліції має стати Угода про асоціацію з Європейським Союзом. «Саме це повинно стати основною коаліційної угоди», — підкреслив він.

У цьому ключі «фронтовики» й ведуть свої консультації. Зокрема, кандидат у народні депутати Вікторія Сюмар повідомила, що «Народний фронт» хотів би бачити в коаліції всі проєвропейські сили. «Можу сказати, що передусім йдеться про «Самопоміч» і абсолютно не виключаємо долучення в цей формат «Батьківщини». Але поки що переговори тривають між «Народним фронтом», Блоком Петра Порошенка та об'єднанням «Самопоміч», — сказала вона та додала, що «український народ показав, що він за парламентську республіку і проти одноосібної влади, якою б гарною не була ця «одна особа». Отож тепер політики мають засвідчити свою спроможність домовлятися, а парламент має стати зразком спроможності поступатися вузькими інтересами та діяти спільно.

Ще один представник цієї політичної сили, міністр юстиції Павло Петренко зазначив, що «Народний фронт» готовий «виступити базою для того, щоб сформувати коаліцію», а до її складу можуть увійти всі демократичні партії, які пройшли до парламенту. Стосовно майбутніх посад, то П. Петренко вважає, що «ті партії, які будуть презентувати своїх кандидатів на членів уряду, повинні показати суспільству по кожній особі її біографію, а також те, що вона зробила і чим вона фактично заслуговує на цю посаду».

Тим часом «Батьківщина» зайняла дещо відсторонену позицію. «Ми чекаємо від партії, яка перемогла, запрошення за стіл переговорів. Повинні зателефонувати лідеру і сказати: «Юліє Володимирівно, запрошуємо на переговори з приводу створення коаліції», — заявила в ефірі «Громадського ТВ» представник цієї політичної сили Олександра Кужель. Також вона зазначила, що «Батьківщина» пропонуватиме свої кандидатури на посади міністрів, а от сама Юлія Тимошенко у виконавчу владу йти не збирається. «Якщо не запросять, то це їхнє право. Вони — партія переможців. Можуть не запросити. Тільки потім не треба нікого звинувачувати, що хтось не увійшов до коаліції», — додала О. Кужель.

Тим паче це актуально, якщо влада справді збирається проводити радикальні реформи, більшість з яких потребує внесення змін до Конституції. Саме на цьому наголошує керівник парламентської фракції «Батьківщини» Сергій Соболєв. За його словами, щоб в країні відбулися радикальні зміни, нова більшість має налічувати щонайменше 300 осіб, тож в рамках нинішніх консультацій стане зрозуміло, це буде коаліція реформ чи їхньої імітації.

«Ми не увійдемо в коаліцію з Опозиційним блоком, а про все інше можна домовлятися залежно від того, яким формат коаліції буде запропоновано», — сказав С. Соболєв.

Сергій КОВАЛЕНКО.

НОРМА ЗАКОНУ

Із статті 83 Конституції України

У Верховній Раді України за результатами виборів і на основі узгодження політичних позицій формується коаліція депутатських фракцій, до складу якої входить більшість народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради України.

Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України формується протягом одного місяця з дня відкриття першого засідання Верховної Ради України, що проводиться після чергових або позачергових виборів Верховної Ради України, або протягом місяця з дня припинення діяльності коаліції депутатських фракцій у Верховній Раді України.

Коаліція депутатських фракцій у Верховній Раді України відповідно до цієї Конституції вносить пропозиції Президенту України щодо кандидатури Прем'єр-міністра України, а також відповідно до цієї Конституції вносить пропозиції щодо кандидатур до складу Кабінету Міністрів України.

Можливості, яких раніше не мали

Президент України Петро Порошенко зустрівся із сенатором, співголовою комітету з питань озброєння Сенату США Джеймсом Інхофом (на знімку), повідомляє сайт глави держави. Вони обговорили питання проведення позачергових виборів до Верховної Ради України.

Зокрема, Президент відзначив, що напередодні спостерігачі від місій ОБСЄ і Європейського парламенту висловили думку, що вибори в Україні в цілому пройшли чесно й відповідно до міжнародних стандартів. «Це дуже важливо. Це реформи й можливості, які ви до цього ніколи не мали», — сказав сенатор Інхоф.

На зустрічі глава держави також акцентував увагу на тому, що псевдовибори, проведення яких призначено так званими «ДНР» і «ЛНР» на початок листопада, не тільки не мають нічого спільного з Мінським протоколом від 5 вересня 2014 року, а й суперечать його букві й духу. Вони ставлять під загрозу весь мирний процес. Президент зазначив, що місцеві вибори в окремих районах Донбасу можуть відбутися тільки згідно з українським законодавством.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Базою для нової коаліції має стати Угода про асоціацію з Європейським Союзом

До ЦВК вже надходять оригінали протоколів із мокрими печатками

Центральна виборча комісія станом на 16.30 28 жовтня опрацювала 92,47% електронних протоколів. За попередніми результатами, за даними офіційного сайту ЦВК, долають прохідний 5-відсотковий бар'єр і проходять до парламенту шість партій. Перше місце тримає «Народний фронт», який наразі набрав 22,2% голосів, на другому місці — Блок Петра Порошенка з 21,8% голосів. Трійку лідерів замикає Об'єднання «Самопоміч» — 10,99%. До парламенту також проходять Опозиційний блок — 9,31%, Радикальна партія Олега Ляшка — 7,45%, ВО «Батьківщина» — 5,69%. ВО «Свобода» поки що не потрапляє до парламенту, набираючи 4,72%. Решта партій набирають менш як 4% голосів.

Центрвиборчком розпочав отримувати перші протоколи окружних і дільничних виборчих комісій із мокрими печатками з результатами голосування в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі та в одномандатних округах. Наразі завершується передання до інформаційно-аналітичної системи «Вибори» електронних протоколів. Остаточні результати виборів народних депутатів ЦВК має встановити до 10 листопада включно.

Першими «ходоками» виявилися члени окружної виборчої комісії округу №146 Полтавської області. За словами Голови ЦВК Михайла Охендовського, така оперативність уже стала «давньою традицією» для цього округу. Одними з перших привезли протоколи з мокрими печатками до ЦВК і представники ОВК №45 (центр — Київський район Донецька), яка наразі розташована у Слов'янську.

За оперативністю внесення інформації до інформаційно-аналітичної системи «Вибори» лідирують Дніпропетровська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Полтавська, Сумська, Тернопільська, Харківська області — там уже опрацьовано і передано до ЦВК понад 90 відсотків електронних протоколів виборчих комісій. У Донецькій області станом на 12-ту годину 28 жовтня було опрацьовано 66,5% електронних протоколів, у Луганській — 45,79%. Скажімо, в Донецькій області на той час лише три окружкоми із 12, де відбулися вибори, опрацювали всі 100% протоколів дільничних виборчих комісій. А в Луганській — жоден. А у виборчому окрузі №106 (центр — Сєвєродонецьк) на 12-ту годину було оброблено лише 8,77% електронних протоколів. А ось як розподілилися, за попередніми результатами, політичні симпатії мешканців Донбасу: в Донецькій області із 12 округів, де відбулися вибори, в чотирьох найбільше голосів віддано за Блок Петра Порошенка, а на Луганщині у чотирьох із п'яти округів, де вибори пройшли, лідирує Опозиційний блок, а в одному окрузі — КПУ. Серед областей України є й деякі «політично однобарвні» — скажімо, на всіх кругах Вінницької, Херсонської областей та м. Києва лідирує Блок Петра Порошенка, у всіх округах Волинської, Житомирської, Івано-Франківської, Львівської, Рівненської, Тернопільської, Чернівецької областей — «Народний фронт», а у всіх 14 округах Харківської області — Опозиційний блок. Одеська область за лідерами парламентських перегонів майже розділилася навпіл: на 6 із 11 виборчих округів найбільше голосів віддано за Блок Петра Порошенка, на п'яти округах — за Опозиційний блок. А в Чернігівській області на одному з шести округів лідирує Радикальна партія Олега Ляшка, в чотирьох округах — Блок Порошенка, ще в одному — «Народний фронт». Водночас деякі кандидати в народні депутати вже заявили, що оскаржать у ЦВК дії окружної виборчої комісії стосовно підрахунку та передачі даних прийнятих протоколів до ЦВК. Зокрема, такі повідомлення вже надійшли від одного з кандидатів у депутати в одномандатному виборчому окрузі №60 (Волноваха, Донецька область), де за даними 100% опрацьованих протоколів, перемагає висуванець Блоку Порошенка Дмитро Лубінець.

Загалом «Народний фронт» лідирує у 12 областях (Волинська, Житомирська, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Львівська, Полтавська, Рівненська, Тернопільська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька), Блок Петра Порошенка — у восьми (Вінницька, Закарпатська, Миколаївська, Одеська, Сумська, Херсонська, Чернігівська і м. Київ), Опозиційний блок — у п'яти областях (Дніпропетровська, Донецька, Запорізька, Луганська, Харківська).

Визначилися й переможці в деяких одномандатних округах, серед яких багато одіозних старих і нових імен. Як свідчать дані ЦВК за підсумками обробки 100% протоколів, в окрузі №39 (Дніпропетровська область) переміг лідер «Правого сектора» Дмитро Ярош, в окрузі № 5 (Донецька область) — Юхим Звягільський, у 71-му та 73-му виборчих округах на Закарпатті — брати Балоги, в окрузі №114 на Полтавщині — Сергій Каплін, у Києві в окрузі №219 — Олександр Третьяков, №215 — свободівець Андрій Ілленко, №213 — речник «Правого сектора» Борислав Береза, у №222 — Дмитро Андрієвський.

Загалом у ЦВК задоволені перебігом підрахунку голосів в електронному вигляді. Хоча мають претензії до роботи окружкомів у Донецькій і Луганській областях, де дані електронних протоколів вводять до системи «Вибори» значно повільніше, ніж в інших регіонах. За словами заступника Голови ЦВК Жанни Усенко-Чорної, ЦВК разом із СБУ та МВС «проводять профілактичну роз'яснювальну роботу з членами окружних комісій у цих регіонах».

На жаль, не обходиться і без прикрих інцидентів. У понеділок, 27 жовтня, Центральна виборча комісія достроково припинила повноваження шести членів ОВК №140 в Одеській області. Це було спричинено тим, що до ЦВК надійшла інформація: керівництво окружкому — голова, його заступник, секретар — і ще семеро членів комісії покинули її засідання і зникли в невідомому напрямку разом із печаткою. Відтак кворуму на засіданні ОВК не було і продовжувати підрахунок голосів виявилося неможливо. ЦВК припинила повноваження шести членів ОВК №140, що чотирьох відкликали суб'єкти їх подання. Як повідомила заступник Голови ЦВК Жанна Усенко-Чорна, копія відповідної постанови ЦВК та додані до неї матеріали будуть надіслані до прокуратури Одеської області для перевірки «вказаних у ній фактів». Після цього роботу окружкому було відновлено, хоча і з мінімальною кількістю членів — 12 осіб.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ДОСЛІВНО

Заступник Голови ЦВК Жанна УСЕНКО-ЧОРНА:

— Система «Вибори» чудово функціонує попри численні DDoS-атаки на неї. Надвечір вони традиційно посилюються, але сервер ЦВК продовжує працювати надійно.

ТИМ ЧАСОМ

Стали надходити і тривожні повідомлення про начебто втручання в роботу серверів ЦВК та інформаційно-аналітичної системи «Вибори», куди вводяться всі електронні протоколи виборчих комісій. Однак цю інформацію на брифінгу спростував голова Державної служби спеціального зв'язку і технічного захисту інформації Володимир ЗВЄРЄВ, запевнивши, що система «Вибори» не піддавалася несанкціонованому втручанню, хоча низка DDOS-атак таки була, але вони не вплинули на роботу системи.

«Несанкціонованого втручання в роботу інформаційно-аналітичної системи «Вибори» не зафіксовано», — заявив В. Звєрєв. Окрім того, він спростував інформацію деяких ЗМІ про хакерський злам системи «Вибори». «Ніни ми не маємо ситуацій, які могли б завадити роботі системи», — запевнив він.

Водночас радник Голови СБУ Маркіян ЛУБКІВСЬКИЙ, передає прес-центр СБУ, повідомив, що Служба безпеки України в день виборів заблокувала створений хакерами «Кіберберкута» фейковий сайт «ЦВК». «Служба безпеки заблокувала фейковий сайт cvk/com/ua, створений хакерським угрупованням «Кіберберкут» для незаконної переадресації звернень користувачів до офіційного сайту ЦВК», — зазначив посадовець. Окрім цього, він заявив, що протягом виборчого дня на створені СБУ спеціальні інтернет-ресурси для фото- і відеодоказів можливих порушень надійшло понад 450 заяв. За словами М. Лубківського, всі заяви та скарги одразу спрямовані для розгляду та правового реагування до оперативних та слідчих підрозділів.

Трикнижжя професора Селіванова

По-різному трактують у суспільстві перебіг навколоконституційних дискусій. Кінцева мета — створення (реформування, внесення змін до чинного) такого Основного Закону, який справді відображав би головне завдання — гарантування прав і свобод людини. Усе решта — розподіл влади між різними гілками, визначення сфери діяльності і відповідальності суспільних інституцій — має служити забезпеченню отих прав і свобод.

Завдання не з легких. Тим вагоміший внесок Анатолія Селіванова в його реалізацію.

Анатолій СЕЛІВАНОВ — доктор юридичних наук, професор, академік Національної академії правових наук України.

«Записки конституціоналіста», «Наукові погляди на сучасні конституційні процеси» і нарешті «Реалії конституційного права України» — ці три роботи відомого вченого наочно представляють, наскільки грунтовно, послідовно і розважливо Анатолій Селіванов підходить до питання конституційних перетворень. Його бачення завдань і перспектив Основного Закону характеризує такий вислів із «Реалій...»: «Конституція — це єдиний нормативно-правовий акт, який спрямований у майбутнє, і саме він творить це майбутнє і випробовує відносини у суспільстві, які навіть на цей час можуть ще не існувати».

Залишається додати, що трикнижжя Селіванова є відображенням сучасних процесів державного і суспільного життя в Україні і вже тепер є неоціненним матеріалом для науковців-конституціоналістів, політиків, практиків державотворення та й широкого читацького загалу.

ІЗ РЕГІОНІВ

В семи округах лідирує «Народний фронт»

ЦВК опрацювала 100 відсотків протоколів на двох одномандатних округах Прикарпаття. На ОВО №84 та №85 перемогли Михайло Довбенко та Ігор Насалик від політичної партії Блок Петра Порошенка. Нагадаємо, що змінився лідер на 86-му окрузі (центр — Долина). Чинний народний депутат Анатолій Дирів від «Народного фронту» обігнав свого найближчого конкурента. Так само продовжують перемагати його колеги по Верховній Раді Олександр Шевченко в Івано-Франківську (ОВО №83) та Юрій Дерев'янко на ОВО №87 (центр — Надвірна). На округах №88 і №89 й далі набирають голоси Юрій Тимошенко від «Народного фронту» та Юрій Соловей від партії «Блок Петра Порошенка». В усіх семи виборчих округах лідирує політична партія «Народний фронт».

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

У Корюківці замінували ОВК

Зловмисники намагалися 27 жовтня в обідню пору зірвати роботу окружної виборчої комісії №207, що працює в райцентрі Корюківка. До райвідділу внутрішніх справ надійшло повідомлення аноніма про замінування окружкому. Правоохоронцям довелося евакуювати майже 100 учасників виборчого процесу. Як з'ясувалося, виклик був фальшивий, але зроблений не випадково: було "загублено" ключі від серверної. Члени комісії прийняли рішення зламати її двері.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Народним депутатом від Тернополя стане воїн–розвідник

За попередніми даними, перемогу в одномандатному 163-му окрузі (м. Тернопіль) здобув доброволець, рядовий розвідроти 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади, самовисуванець, батько чотирьох дітей Тарас Пастух. Він значно відірвався від основного суперника — нинішнього народного депутата Олексія Кайди (ВО «Свобода»). Народний депутат кількох скликань Іван Стойко також залишиться поза бортом парламенту. В одномандатному окрузі №167 його випередив Олег Барна (Блок Петра Порошенка). Ще два висуванці Блоку Петра Порошенка потрапляють до парламенту: Тарас Юрик (округ №165) і Микола Люшняк (округ №166). Останній, за попередніми даними, залишає позаду народного депутата Михайла Апостола. Лише народний депутат Михайло Головко (ВО «Свобода») зберіг за собою мандат, набагато відірвавшись від суперників. Щодо шансів потрапити до парламенту за партійними списками, то їх у представників Тернопільщини небагато: від двох до п'яти місць за умови, що частина новообраних депутатів перейде на державну службу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Низька явка — сигнал для влади

Явка на Закарпатті на дочасних виборах до парламенту була одна з найнижчих в Україні. Голова ОДА Василь Губаль у своєрідний спосіб відреагував на цей факт. Насамперед подякував усім, від кого залежав виборчий процес, але передовсім тим закарпатцям, котрі прийшли на дільниці і проголосували, «скориставшись своїм правом громадянина і зробивши свій вибір».

Керівник області водночас зазначив: низька явка — то сигнал для влади, яка «мусить заслужити повагу громадян». Тому сам собі визначив завдання: «Працювати так, щоб закарпатці довіряли владі й були активніші у політичному процесі та громадському житті».

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

У Тернополі сконструювали і виготовили розкладні блокпости. Їх уже доправили на місце дислокації батальйону «Тернопіль». Конструкції мають метрову товщину і захищають від куль з ручної автоматичної зброї та кулеметів. П'ятиметрова секція розкладається за дві хвилини, ще п'ятнадцять потрібно на заповнення металевої сітки землею. Тепер волонтери, серед яких Ліля Кондрат з м. Копичинець, виготовляють маскувальні сітки, які невдовзі повезуть на передову, *інформує наш власкор Любов Левицька*

Держава надала тимчасові пільги жителям зони АТО

15 жовтня 2014 року набув чинності Закон України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції» №1669-VII, ухвалений 2 вересня цього року. Закон встановлює низку пільг економічного і податкового характеру для тимчасової підтримки громадян та підприємців, які перебувають у зоні проведення антитерористичної операції або вимушені були її залишити.

«Голос України» спробував з'ясувати, на які саме пільги можуть розраховувати вимушені переселенці.

Звільнення від сплати штрафних санкцій

У період проведення антитерористичної операції забороняється нарахування пені та/або штрафів на основну суму заборгованості із зобов'язань за кредитними договорами та договорами позики з 14 квітня 2014 року громадянам України, які зареєстровані та постійно проживають або переселилися із зони АТО.

Банки, інші фінансові установи, а також кредитори зобов'язані скасувати зазначеним особам нараховані штрафні санкції за цей період.

Також законом скасовується пеня за несвоєчасне внесення платежів за житлово-комунальні послуги (водопостачання, газ, електро- і теплоенергія, водовідведення, утримання і експлуатація житла та прибудинкових територій, смітєзбирання, ліфтове господарство) у період з 14 квітня 2014 року до моменту закінчення антитерористичної операції.

При цьому кошти у вигляді пені, стягнуті за цей період, зараховуватимуться у майбутні платежі за житлово-комунальні послуги.

Та щоб мати можливість уникнути необхідності сплати штрафних санкцій, переселенцям необхідно дочекатися рішення уряду щодо конкретних міст і сіл, які підлягають під дію закону. Після цього жителі населених пунктів, які увійшли до зони АТО, а також особи, які були змушені виїхати з них, мають звернутися до свого банку для уточнення боргових зобов'язань. У разі якщо фінансова установа відмовляється списувати штрафні санкції чи продовжує їх нараховувати, особа може через суд вимагати звільнити її від сплати штрафних санкцій, нарахованих з 14 квітня 2014 року.

Особливі умови для бізнесу

Законом запроваджується мораторій на проведення планових та позапланових перевірок підприємців, що здійснюють діяльність у зоні проведення АТО. Проте така заборона не стосується позапланових перевірок суб'єктів господарювання, які відповідно до затверджених Кабміном критеріїв віднесені до підприємств з високим ступенем ризику.

Окрім цього, закон визначає особливий порядок дії дозвільних документів, виданих суб'єктам господарювання, які здійснюють діяльність у зоні АТО. Зокрема, передбачається, що ліцензії та інші документи дозвільного характеру, строк дії яких закінчився у період проведення АТО, автоматично продовжують свою дію до її закінчення.

Також під час проведення АТО зазначені вище підприємці звільняються від плати за користування майном і земельними ділянками державної та комунальної власності.

Варто зауважити, що дія закону (а відтак і всі встановлені пільги для жителів і підприємств зони АТО) поширюється лише на період проведення антитерористичної операції і на шість місяців після її завершення. При цьому під «періодом проведення антитерористичної операції» слід розуміти час між датою набрання чинності указом Президента «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 13 квітня 2014 року «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» від 14 квітня 2014 року №405/2014 та датою набрання чинності указом Президента України про завершення проведення антитерористичної операції або воєнних дій на території України.

Донецька область. Село Тоненьке. Мешканці закривають вікна від ударної хвилі.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Підтвердження форс-мажору

Протягом терміну дії цього закону єдиним належним та достатнім документом, що підтверджує настання обставин непереборної сили (форс-мажору), що мали місце на території проведення АТО, як підстави для звільнення від відповідальності за невиконання (неналежне виконання) зобов'язань, є сертифікат Торгово-промислової палати України.

Сертифікат видається протягом семи днів з дня звернення суб'єкта господарської діяльності за собівартістю. Для представників малого бізнесу його видають безплатно.

Згідно із законом до форс-мажорних обставин, зокрема, належать: загроза війни, збройний конфлікт або серйозна загроза такого конфлікту, включаючи але не обмежуючись ворожими атаками, блокадами, дії іноземного ворога, загальна військова мобілізація, оголошена та неоголошена війна, дії суспільного ворога, збурення, акти тероризму, диверсії тощо.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

Для відновлення доріг Донбасу хочуть використати 500 млн. євро кредиту від Німеччини

Попри численні руйнування транспортної інфраструктури на Донбасі вдається забезпечувати порівняно стабільне перевезення вантажів і пасажирів, переважно залізницею.

Міністерство інфраструктури України розраховує реалізувати деякі проекти з відновлення роботи транспортної системи на Донбасі в рамках надання 500 млн. євро кредитних гарантій від Німеччини, повідомила прес-служба міністерства.

Про це йшлося під час зустрічі фахівців відомства на чолі з заступником міністра інфраструктури Володимиром Корнієнком із німецькою делегацією.

«Важливо не переривати сполучення людей, які там залишилися, з рештою України. І наше завдання — забезпечити роботу транспортної системи», — цитує прес-служба заступника міністра.

За словами Корнієнка, значних руйнувань зазнали залізничні й автомобільні мостові переходи, деякі з яких вдалося тимчасово відновити, зокрема, з використанням понтонних конструкцій, а деякі об'єкти знищено повністю і вони не підлягають відновленню. У зв'язку з цим Мінінфраструктури передусім орієнтується на отримання відновлювальних матеріалів і техніки в рамках співпраці з Німеччиною. Міністерство готове надати перелік об'єктів, відновлення яких у середньостроковій перспективі може бути профінансовано в рамках кредитних гарантій Німеччини.

За словами керівника німецької делегації, представника Федерального міністерства економіки і енергетики Ганса-Йоахіма Генкеля, 500 млн. євро кредитних гарантій виділено на відновлення передусім соціальних об'єктів інфраструктури Донбасу. Передбачається, що такі гарантії сприятимуть залученню кредиту, час покриття якого становитиме 12—15 років під низький відсоток.

При цьому Генкель зазначив, що до початку реалізації запланованого ще належить розробити процедуру укладення кредитних договорів.

Як повідомляє УНІАН, за ініціативи канцлера Ангели Меркель Німеччина виділить 25 млн. євро на будівництво житла для вимушених переселенців і 500 млн. євро кредитних гарантій на відновлення інфраструктури Донбасу.

У Харкові за кошти німецького уряду побудують містечко з модульних будинків для 400 вимушених переселенців з Донбасу. Крім того, до Харкова прибуде гуманітарний вантаж з Німеччини.

6 жовтня в РНБО повідомили, що Міністерство економічного співробітництва та розвитку Німеччини відправило до України вантаж з гуманітарною допомогою на загальну суму 12 млн. доларів для східних регіонів країни.

7 жовтня гуманітарна допомога з Німеччини, яка становить 112 вантажних автомобілів, пройшла митне оформлення і потрапила в Україну. Розподіл німецького гуманітарного вантажу, який прямує на схід, відбувається під контролем Червоного Хреста і Держслужби України з надзвичайних ситуацій.

ТИМ ЧАСОМ

Майже чотириста переселенців зможуть розміститися в модульних будинках, які протягом місяця планують створити в Дніпропетровську. Сприятиме в реалізації проекту Німецьке товариство міжнародного співробітництва (GIZ).

Як повідомили «Голосу України» в обласній раді, у модульному житлі буде передбачено короткотривале (до трьох ночей), середньотривале (до року) і довготривале (більше року) перебування переселенців. Такі мобільні будинки також планують створити в Кривому Розі, Павлограді, Дніпродзержинську й Нікополі.

В одноповерхових помешканнях кожній родині будуть виділені власні спальня й вітальня. Будуть обладнані кухонні блоки, пральні, санвузли з душовими кабінами, дитячі ігрові, кімнати для навчання. У всіх приміщення будуть теплоізоляція й опалення. Тим, хто потребуватиме житла на декілька днів, запропонують ліжко в спільній кімнаті.

— Це швидкий спосіб забезпечити людей дахом над головою й елементарним комфортом, — вважає голова облради Євген Удод. — Ми виділяємо земельну ділянку, повністю готову до будівництва модульного житла, куди вже підведено всі необхідні комунікації. Модульні будинки і їх встановлення забезпечить GIZ.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

В евакуйованому університеті почали платити зарплати і стипендії

У Луганському національному університеті імені Тараса Шевченка чотири місяці не виплачували заробітної плати, стипендій та інших соціальних виплат. «Голос України» про це вже повідомляв. І от стало відомо, що рахунки вишу нарешті розблоковано.

«Луганський національний повністю відновив контроль над рахунками, що дає змогу в повному обсязі забезпечувати фінансування всіх видів виплат», — зазначили в ректораті ЛНУ. Викладачі, співробітники і студенти почали одержувати перші виплати — зарплати, стипендії та соціальні допомоги. У ВНЗ пояснили: вже видали гроші за вересень і почали платити за липень і серпень. Однак гроші одержують не всі, а тільки ті співробітники, які продовжують працювати в евакуйованому університеті (з Луганська ВНЗ переїхав до Старобельська). Це означає, що «із зарплатного кошторису виведено тих викладачів, які співпрацюють із самопроголошеним ректоратом у Луганську, які намагаються організувати навчальний процес, проводять заняття в захоплених бойовиками приміщеннях університету, і тим самим вводять в оману студентів», — наголосили у виші. Стипендія також нараховується тільки тим, хто підтвердив своє бажання й наміри продовжувати навчання в законному університеті та надав для цього необхідні документи.

Вл. інф.

Російський солдате, кидай рушницю, йди додому!

Більшість росіян ще й досі не вірять, що в Україні йде підла, не оголошена Кремлем війна. «Братні сусіди» спостерігають за агресією через «зомбуючі» телесюжети, які спотворюють події в нашій країні. Однак цифри (за даними засновниці групи «Вантаж-200 із України в Росію» Олени Васильєвої, на Донбасі протягом півроку загинули понад чотири тисячі російських солдатів), факти (міжнародні експерти і спостерігачі щодня рапортують про перетин кордону «ввічливими чоловічками» з військовою технікою) і смілива позиція авторитетних російських інтелігентів — річ уперта і справедлива! На що сподівається «п'ята колона» північного сусіда, яка мріє про те, щоб українці і росіяни назвали себе братніми не лише за братерством крові, а за братерством свободи? І як захищатиме власний патріотичний вибір — вибір совісті та правди — на підтримку незалежної України?

Володимир МІРЗОЄВ (режисер театру і кіно, Москва):

— Винні в цій війні ті, кому вона вигідна. Великі війни, такі, як Перша і Друга світова, зазвичай виникають, якщо бенефіціарів кілька і вони енергійно провокують один одного. Війна в Україні вигідна тільки вузькому колу осіб, які ухвалюють сьогодні всі рішення в РФ. І, зрозуміло, їхній обслузі: генералам, пропагандистам та іншим. Ця публіка непогано заробляє на війні.

Мотивація російського керівництва, імовірно, іншого роду. Перша й головна: геополітичні фантазії Путіна, які він почерпнув у роботах Ільїна, Маркова, Данилевського. Вся ця філософія «грунту й крові» страшно архаїчна й не має до облаштування сучасної Європи жодного стосунку. Втім, уявімо: людина багато років живе в ізоляції від звичайного світу людей, від загальнодоступної інформації, від океану емоцій, у який кожен з нас, простих смертних, занурюється щодня.

Її сприйняття себе, своєї ролі в історії неминуче деформується.

Економіка РФ невблаганно сповзала в рецесію або в стагфляцію. Ще до Криму та усіляких санкцій. За ціни 108 доларів за барель було майже нульове зростання — у рамках статистичної погрішності. Не пояснювати ж ці «успіхи» дурним менеджментом, монополією держкорпорацій, корупцією? А війна все спише — жаліливі росіяни зрозуміють, як важко керівництву, і затягнуть паски. Понад те, справа ж шляхетна: «рятувати російських людей від фашистів».

Третє: штучний розкол росіян по лінії «за війну — проти війни». Консолідоване суспільство — головна небезпека для правлячої групи товаришів.

Я згоден з Віталієм Портниковим: якщо режим у РФ залишиться колишнім, конфлікт із Україною жевріти́ме й спалахуватиме невизначено довгий час. Як війни між Індією та Пакистаном. Десятиліття. Якщо відбудеться «зміна віх» у Росії — від авторитаризму до демократії, вільних виборів і працюючих інститутів — одразу весь цей морок припиниться. Навіть статус Криму, по-моєму, — не така вже нерозв'язна проблема. Будь-яке питання можна розв'язати за столом переговорів — було б бажання. Війна є продовженням політики, коли політикою займаються військові та працівники спецслужб. Це їхня професія — воювати, вони цього вчилися, вони це люблять: карти, плани, дивізія — туди, ескадрилья — сюди. Уявіть собі режисера, в якого немає можливості знімати кіно, тільки малювати розкадрування на папері, все життя. Він же збожеволіє від розладу!

Яна ЖИЧКО (активістка і юрист, Єкатеринбург):

— Війна закінчиться тоді, коли вона закінчиться в Росії. Коли не буде нинішньої Росії, не буде в'язниць. Така страшна й жорстока країна — не Батьківщина для нас. Мене відключили від Інтернету за поширення «екстремістської інформації», так у Росії називають ПРАВДУ про Україну.

Я з Росії їду жити в Україну. Назавжди. Везу гроші українським військовим від єкатеринбурзької опозиції. Тепер збираю матеріали для книги «Голос України. Хроніка війни».

Знаю, що ми, росіяни, заподіяли українцям жахливого болю... Я збираю історії українців: як перевернулося їхнє життя, що Росія зробила з Україною. Прошу не давати нам, росіянам, забувати про це, про ваших дітей, чоловіків, братів, дочок, дружин, які загинули і втратили дім через людину, що втратила розум... Кричіть нам про це...

Українці, боріться, крім вас, вам ніхто не допоможе й не бійтеся зробити цей праведний крок — захистити свій вибір і свою землю, щоб жити у вільній країні. Я хочу почати жити з нуля разом з Україною. Хочу прокинутися в цій країні. СЛАВА УКРАЇНІ!

Стас ДМИТРІЄВСЬКИЙ (правозахисник, Нижній Новгород):

— Якщо говорити мовою міжнародного права, має місце акт агресії Росії проти суверенної Української держави, і беззастережна відмова керівництва моєї країни від цієї агресії означатиме негайне розв'язання цього конфлікту. Але прогнозувати поведінку Російської держави з претензією хоч на якусь вірогідність — неможливо, адже політика у власному сенсі в Росії відсутня. Кращим авгуром зараз був би психіатр Путіна.

Перебуваючи чотирнадцять років при владі, Путін послідовно витоптав тут усі паростки сучасних державних і суспільних інститутів: парламентаризму, незалежного суду, багатопартійності, вільних виборів, вільного бізнесу, вільної преси, вільної церкви, вільних громадських організацій. Як підсумок — курс Російської держави залежить тепер винятково від волі, або, точніше, сваволі однієї особи. Усі незалежні центри прийняття рішень, усі чинники стримування та противаги зруйновано. Немає такої дурості й підлості, яка, якщо вона виходить від імені першої особи, не буде підтримана на потішним парламентом, закріплена актом слухняного суду, профінансована олігархами, що трясуться від страху, прославлена пором росячим вереском пропаганди й благословенна з амвона тими, в чиїх серцях слово Боже давно заглушив крик кесаря. І якщо, скажімо, Путін завтра остаточно втратить розум і вирішить розпочати ядерну війну, його просто не буде кому зупинити. У цьому трагедія Росії, що відмовилася від первородства свободи в обмін на сочевичне варево імперського фантома. У цьому трагедія України, яка на Майдані насмілилася кинути виклик цій політичній нечистій силі, перемогти, всупереч усім «розумним» прогнозам, і тепер зазнала віроломного вторгнення — спочатку в Криму, потім — на Донбасі. У цьому, врешті, — виклик самій системі світового правопорядку й глобальної безпеки, що склалася після Другої світової.

Я переконаний, що демонтаж кривавого, злочинного путінського режиму, побудова в Росії демократичної правової держави — це (вибачте за банальність) єдиний шлях, на якому можливе відновлення добросусідських відносин наших країн, досягнення міцного миру у Східній Європі.

Останній Марш миру в Москві показав: серед політично активних громадян прихильників «сили права» більше, ніж прихильників «права сили». Підтримка Путіна в основному йде з дивана, диваном і кінчається: відірвати від нього свою п'яту точку опори навіть на кілька годин для цих «бійців» — занадто велика праця. Тепер справа за нашою рішучістю, за готовністю жертвувати собою заради правди, покласти «душу свою за други своя». Як це було на київських барикадах. Молю Бога, щоб він дав мені милість дожити до нашого Майдану. Щоб українці й росіяни знову змогли називати себе братами — не тільки за братерством крові, а й за братерством свобод.

Оксана ФРАНК (учителька, Челябінськ):

— Думки про Україну не залишають мене ні на день, ні на годину ось уже півроку. Якими ж важкими вони видалися, ці півроку, для України! З підлою неоголошеною війною, бандитськими угрупованнями на Донбасі, людськими жертвами... І водночас вони дарують надію, свободу, усвідомлення себе як нації, можливість пишатися своєю країною! Дарують майбутнє, в яке хочеться потрапити. Я — громадянка Росії і для Росії, звичайно, теж хочу майбутнього. Для себе, сина, його родини... Де воно, наше майбутнє? Українські солдати гинуть, визволяючи свою країну від незваних «гостей». Вони — Герої, що захищають свою Землю, її майбутнє з людським обличчям. За що гинуть російські солдати? Вони жертви, героями їм не бути. Жертви війни, якої начебто немає. І майбутнього у країни, що проводить таку політику, — начебто немає! Адже воно — вкрай непривабливе, це майбутнє...

Підготувала Наталія ЯРЕМЕНКО.

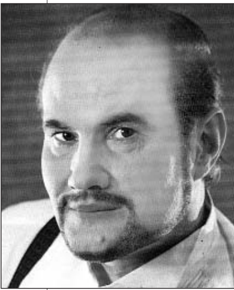
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ПОЕТИЧНІ ПРЕМ'ЄРИ

Осіння сага

Андрія Демиденка прийшла до нас із запахом пороху. Як і рядки «Молитви», знаний поет пропустив через серце подих осені у зоні АТО. Після знайомства з патріотами, котрі протистоять агресорам, Андрій Демиденко, як він сам зізнається, відчув, з одного боку, потребу поділитися болем за наругу над рідною землею, а з другого, — розкрити вічні барви осені, що пророкує безкінечність буття.

МОЛИТВА

І прісно і нині,
Господи, не благослови —
Хто в неправді
Впізнає себе без імені,
Хто під прапором рідним
Ловить пафос чужинських знамен.
Хто гнобить своє і карає.
Хто совість свою і людську
Виставля на торги,
Господи, не благослови!

ОСІННЯ САГА

I

Князює осінь.
В осіннім стишенні природи
Так гулко чуть перебіги хвилин.
Вдовіє ліс.
Мертвіють броди.
У вирій мчать пташині оди.
Природа сповнена зажурених таїн.
В осіннім стишенні природи —
Куди не кинь!
Куди не плинь! —
Так гулко чуть перебіги хвилин.
Чарує осінь.
Гойдає даль осінню браму
І обрій зве у свій червлений грот,
І як сонет — із позарану —
Кружляє листя, де не гляну,
На золотаві клавіші осінніх нот!
Збирає осінь ікебану.

II

Розп'ятий шлях...
Ідуть дощі
На дні сумирні.
Розсипле осінь золота й жалю.
Та все ж люблю миттєвості осінні.
О як люблю.
О як я їх люблю!

ЛИСТ ДОДОМУ

Часи важкі і вибір непростий.
Сказати правду — вибору немає.
Прогнати відчай. Не дійти до краю.
Останнє не «Прощай», але «Прости».

Століттями на жінку, на одну,
Покладено важкий тягар чекання.
Така жіноча доля невблаганна.
Так склалось. Завтра їду на війну.

Я знаю, що молились і чекали.
Було вам важко, іноді — до сліз.
Я знаю радість, що тобі приніс
Важкий гудок і поїзд на вокзалі.

Але не знаю, як тобі сказати
Про той дзвінок,
про ті слова наказу,
Про поєднання відчуття відрази
Зі звичною готовністю солдата.

Про почуття обов'язку і честі,
Життя і смерть, яку воно зупинить,
Безмежний степ, висоти і долини,
Броню, яку не всім під силу нести.

Про те, що не знімаємо погони,
Горять відповідальністю зірки.
Життя солдата берегти — з руки.
Про поклик Батьківщини і кордону.

Про те, що важко без рідні і дому.
Земля своя, а край для нас — чужий.
Мабуть, не так...
Працюй, люби, дружи
І пам'ятай про істину відому:

Повернемося. Ті, кого чекають,
Живуть і повертаються з війни
Без докорів сумління і вини
Цілими і щасливими. Я знаю.

У пекло — рано, пізно — до небес,
Додому — вчасно. Так. Ми на коні.
Прикриють друзі, вистачить броні,
В бою не схибить вірний АКС.

Часи важкі і шлях наш непростий.
Лайном не був, тож вибору не маю:
Затвор і зосередженість — до краю.
Почалось...
Не «Прощай», але «Прости».

Володимир ПАТОЛА,
капітан Державної прикордонної служби.
10.2014.

Перебуваючи чотирнадцять років при владі, Путін послідовно витоптав усі паростки сучасних державних і суспільних інститутів

Як виходили з оточення бійці 32–го блокпоста

РОЗПОВІДЬ ОЧЕВИДЦЯ

У ніч на 28 жовтня вийшли з оточення військові, які понад три тижні захищали 32-й блокпост біля села Сміле Слов'яносербського району на Луганщині. Чому бійці змушені були відступити і як це відбувалося, кореспонденту «Голосу України» розповів доброволець однієї з вінницьких частин Національної гвардії на ім'я Валерій.

— Мені особисто не відомі подробиці переговорів із бойовиками, але знаю, що вони поставили умову: ми залишаємо блокпост уночі 27 жовтня, і тоді вони дають можливість забрати техніку і зброю, а якщо відмовляємося, то на ранок буде вже зовсім інша розмова. О восьмій вечора нашому підрозділу надійшла команда готуватися до виходу.

Співрозмовник каже, що бойовики супроводжували відхід. Валерій йшов останнім у колоні. Поруч знаходилися двоє. За його словами, один — російський «феесбешник», другий — представник так званої «ЛНР».

— Було страшно тому, що в пам'яті зберігається картина подій в Іловайську, — продовжує нацгвардієць. — Там теж нашим військовим надали коридор, а потім розстріляли, як у тирі. На блокпосту бойовики переважали нас і в живій силі, і в техніці. Ми бачили довкола новенькі російські танки, бачили, як вони мінують територію. Про те, що в нас закінчилися вода і їда, знає вся країна. Навіть глава держави давав вказівку доставити нам воду. Як її підвозили і скільки часу — то окрема розмова. На жаль, не обійшлося без жертв. По дорозі до нас, яка прострілювалася ворогом, загинули майже десять бійців. Допомогу, яку зібрали наші рідні у Вінниці, бойовики перехопили і забрали весь теплий одяг, більшість продуктів, нам залишили трохи картоплі, цибулі, макаронів і води. Її ми розподіляли між собою, як в аптеці, по краплинах. Ми сиділи, як ті щурі. Від командування чули одне: «Тримайтеся!».

На запитання: «Чому саме біля 32-го блокпоста противник згрупував багато техніки і живої сили?» боєць відповідає, що це — стратегічний об'єкт: «Пост на трасі Кривий Ріг—Луганськ, — уточнює пан Валерій. — Тепер її контролюють бойовики. До того ж поряд проходить нафтопровід».

Як стверджує співрозмовник, йому вдалося поспілкуватися із супроводжуючими, коли йшов замикаючим у колоні. «Що почув? Та співали відому нам пісню про те, що «ЛНР» не потрібна Москві, а Києву вони не збираються підпорядковуватися, — каже Валерій. — Вони хочуть бути окремою територією і жити за своїми законами. Ще казали, що їм не потрібні наші смерті, так само, як нам — їхні. Але я не вірю жодному їхньому слову».

Супровід бойовики припинили біля 31-го блокпоста. Звідти колона, що вийшла з оточення, рушила далі. Загалом протягом ночі здолала понад сто кілометрів. У вівторок, 28 жовтня, у першій половині дня, нацгвардійці розклали намети в новому місці розташування.

— У нас ні в кого немає зимового взуття, — наголошує Валерій. — Щоб не замерзнути, ноги замотуємо хто чим може. Я, наприклад, взутий у черевики, їх сам купував, коли прийшов добровольцем. Не мороз нас лякає. Найчастіше бійці говорять про те, чи не здадуть так само коридор у Крим. Найбільше боїться зими Путін, бо з її настанням перестане працювати переправа на півострів. Росія «пробиватиме» коридор суходолом. Саме цим спричинена зараз активність росіян, які перекидають на територію нашої держави дедалі більше техніки.

— Бійці це розуміють, а чи розуміють там, «нагорі»? — запитує нацгвардієць. — Чи не станеться так, як було в серпні, коли в Києві сказали, що аж ніяк не очікували, що росіяни можуть прийти в Новоазовськ...

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Життя на краю урвища,

або Як родина чорнобильців може залишитися без оселі

ТЕОРЕМА БУТТЯ

Кажуть, що кожен справжній чоловік у своєму житті обов'язково повинен зробити кілька справ — виховати сина, посадити дерево, збудувати дім. От у херсонця Віктора Заїки життя склалося так, що головну чоловічу місію він виконав аж двічі.

За часів Союзу Віктор Іванович працював майстром на закритому заводі — філії київського «поштового ящика», одружився, збудував хату над річкою, а потім і два сини народилися. Та мешкала його сім'я у Чорнобилі, і коли 1986 року там вибухнула АЕС, з рідного міста батькам із дітьми довелося тікати світ за очі і майже в чому були. Після евакуації «кинули якоря» в Херсоні, де глава родини влаштувався рибалкою у рибколгосп, а дружина — інженером на суднозавод імені Комінтерну.

Держава надала чорнобильцям простору квартиру в новобудові в Таврійському мікрорайоні, та серце Віктора Івановича й Катерини В'ячеславівни до неї не лежало: навколо суцільний сухий степ, а до того вони мешкали на зеленому березі річки Прип'яті! Тож коли знайомі запропонували обміняти цю квартиру на недобудовану двоповерхівку біля Дніпра в приміському селищі Антонівці, господарі погодилися без вагань. Роботи на будівництві було купа: нова хата стояла на самісінькому краєчку стрімкого урвища, і після кожного дощу потроху туди сповзала, й стіни тріщали. Рятуючи нерухомість, Віктор Іванович укріпив край урвища бетонними блоками, завіз туди вантажівок із тридцять ґрунту, а на майданчику облаштував фруктовий сад.

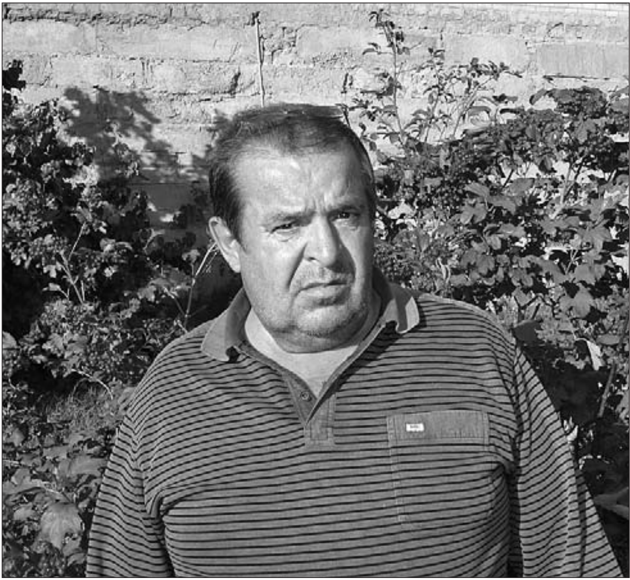
Коли роботи добігли кінця, здоров'я у господарів будинку вже було ніяке: й чоловікові, й дружині лікарі призначили другу групу інвалідності, пов'язаної з наслідками радіоактивного опромінення. Катерина Заїка через онкологічне захворювання ще й перенесла тяжку операцію, яка заледве в труну її не загнала. Старенькі вважають: сил і снаги до життя їм додає тільки відпочинок на свіжому повітрі у власному фруктовому саду. Але обставини складаються так, що і саду, і хати родину можуть позбавити. І не якісь там рейдери чи бандити, а... служителі Феміди.

Чиновник сказав: «Ні»

Річ у тім, що за дванадцять років Віктор і Катерина Заїки так і не отримали змоги «узаконити» ту саму злощасну підпірну стіну, яка вберігала їхній будинок від сповзання у дніпровські плавні. Віктор Іванович уже й з ліку збився, скільки разів він звертався до Антонівської селищної ради з проханням дозволити розробити проект землеустрою та отримати жалюгідні сім соток землі у власність чи оренду — підкреслимо, не для бізнесу, а для захисту житла від руйнування. Та кожного разу отримував відкоша: мовляв, видати дозвіл селищна рада не має можливості, бо ділянка не позначена на генеральному плані. А міняти план заради «якоїсь там» родини з двох інвалідів антонівські можновладці не збиралися. Хоча сусіди-бізнесмени, котрі на початку 1990-х викупили ділянки над Дніпром і звели там розкішні палаци, дивним чином ці дозволи дістали дуже швидко.

Тож коли прокуратура вирішила поцікавитися, хто дозволив собі нахабство укріпити берег і посадити фруктовий сад біля стихійного смітника, яким є сьогодні берег Дніпра, винних знайшли дуже швидко — родина пенсіонерів виявилася відповідальною за все. В суді Дніпровського району Херсона районна прокуратура дуже успішно довела, що вже згаданий клаптик землі Віктора Заїки у сім соток (згідно із законодавством, будь-який мешканець селища має право володіти присадибною ділянкою у п'ятнадцять соток) є самовільно захопленим. І суд першої інстанції «відновив справедливість»: родину інвалідів зобов'язали демонтувати всі споруди на урвищі, передати землю до комунальної власності Антонівської сільради, та ще й сплатити 12 тисяч 459 гривень відшкодування збитків, нанесених екології.

Нема куди правди діти: зупинка ерозії ґрунту та висаджування дерев є неймовірною шкодою навколишньому середовищу, і чорнобилець ще має бути вдячним, що його в тюрму за це не відправили!

Віктор Заїка.

«Немає здоров'я по судах ходити»

— Якщо треба визнати себе злочинцем — то, будь ласка, визнаю. У мене не було вибору: або закріплюю урвище бетонною стінкою, або воно сповзає в Дніпро разом із моєю хатою. Якби тоді збирав усі узгодження та дозволи, то згаяв би час, і так само обвалу дочекався б. Тепер мене прокуратура через суд змушує знищити плоди дванадцятирічної праці — демонтую загорожу, ґрунт знову посуне вниз, а в мене вже здоров'я рятувати будинок немає, — каже інвалід другої групи Віктор Заїка. — Я готовий і штраф сплатити, хоча його сума — це моя та дружини тримісячна пенсія. Але дайте змогу жити, зобов'яжіть Антонівську селищну раду «узаконити» земельну ділянку в ті сім соток, щоб на ній і далі росли дерева, а я з жінкою міг собі дозволити з'їсти власноруч вирощене яблучко, та пригостити ним онуків, а не купувати його за дорого на базарі.

Своє нескладне прохання чорнобилець постійно повторює у судах вищих інстанцій, де розглядають його скарги. Та в суддівську логіку воно вочевидь не вписується — немає документів на право користуватися землею, тож мусиш відповідати за її «самовільне захоплення». А те, що цього права орган місцевого самоврядування не надав через звичайнісінькі бюрократичні перепони, вже нікого не обходить. До речі, антонівського селищного голову, котрий підписував відмову "узаконити" землю інвалідові, той самий Дніпровський райсуд Херсона визнав винним у порушенні антикорупційного законодавства України, й нині він достроково позбавлений повноважень. Але чиновники змінюються, а підхід у системи залишається той самий — проблем маленької людини ніхто помічати не хоче і допомагати їй не збирається. При цьому селищна рада регулярно звітує про свою допомогу пенсіонерам, інвалідам та чорнобильцям.

А чорнобильці Катерина і Віктор Заїка щоночі із жахом прокидаються, зачувши гуркіт машини на дорозі за вікном: а ну, як Державна виконавча служба отримала рішення суду й уже підігнала бульдозер для руйнування всього, що вони надбали?

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Фото автора.

Та сама стіна, яка береже будинок інваліда від руйнування.

Найбільше боїться зими Путін, бо з її настанням перестане працювати переправа на півострів

Планується чергова реорганізація ДАІ

Як відомо, МВС України має намір розпочати докорінне реформування правоохоронних органів, зокрема і Державтоінспекції. Прокоментувати подібні новації редакція попросила голову Громадської колегії незалежних експертів з проблем безпеки дорожнього руху при Департаменті ДАІ МВС України Олександра ФОМЕНКА (на знімку).

— Детальної інформації, на жаль, бракує. Скажімо, за повідомленням сайту МВС, директор Центру досліджень правоохоронної діяльності Олег Мартиненко стверджує, що разом з представниками Харківської правозахисної групи розроблено проект стратегії розвитку органів внутрішніх справ, який запропоновано керівництву МВС як програмний документ. А ось заступник міністра внутрішніх справ з питань євроінтеграції Тигран Авакян наголошує, що зокрема головним у реформуванні ДАІ стане введення системи фотофіксації порушень Правил дорожнього руху. Олег Мартиненко висловив думку, що «об'єднання патрульно-постової служби та ДАІ в містах, передбачене проектом реформування, дасть можливість створити єдину службу підтримки громадського порядку». Міністр внутрішніх справ Арсен Аваков на своїй сторінці в соцмережі «Фейсбук» представив відеопрезентацію проекту реформи МВС і повідомив, що «міліція» буде переформатована в «поліцію». Крім того, створення Національної поліції супроводжуватиметься скороченням, реорганізацією та об'єднанням функцій окремих служб.

— Олександре Яковичу, ваша думка щодо новацій у службі ДАІ.

— Насамперед щодо фотофіксації порушень Правил дорожнього руху. Для цього необхідно впровадити загальнодержавну систему автоматичної фіксації правопорушень, яка була б здатна автоматично, без втручання людини, обробляти отримані дані, виносити рішення і доводити його до власника відповідного транспортного засобу через електронну систему поштового зв'язку. Подібні системи функціонують у багатьох країнах Європи. Наприклад, у Франції її впровадили за три роки, вклавши 134 млн. євро. За цей час кількість щорічно загиблих у ДТП зменшилась на дві тисячі осіб, а сума штрафів за зафіксовані правопорушення становила 217 млн. євро. Вважаю, якби у нас штрафи за перевищення швидкості руху використовувати лише на впровадження такої системи, то можна було б упоратись за два-три роки. До речі, ця система виключає контакти працівників ДАІ з учасниками дорожнього руху, а отже, й конфліктні ситуації, надумані звинувачення водіїв, хабарництво тощо. Щодо об'єднання ДАІ і ППС у містах, то ця маніпуляція особисто мені не зовсім зрозуміла: це що, ДАІ передати в підрозділи ППС, чи навпаки? А яка з цього користь для попередження загибелі та каліцтв громадян у ДТП? Незрозумілі й пропоновані новації: «для забезпечення безпеки дорожнього руху необхідна висока щільність нарядів на проїзній частині вулиць у період найбільшої інтенсивності руху транспортних засобів і пішоходів переважно у світлу пору доби». А ось «задля ефективної охорони громадського порядку висока щільність нарядів потрібна в темну пору доби переважно у спальних районах, парках, скверах, місцях масового перебування людей тощо».

Понад те, створення так званої патрульної служби (коли частину ДПС передали в підрозділи ППС) уже мало місце у 2005—2006 роках. Тоді внесок новоствореної структури у безпеку дорожнього руху виявився нульовим: кількість загиблих у ДТП за цей час зросла із 7 тисяч до майже 10 тис., а травмованих — з 53,6 до 78,5 тис. громадян. Щоправда, 2007 року частину ДПС повернули до підрозділів ДАІ, а інша й досі у службі забезпечення громадського порядку. Складається враження, що нині знову хочуть виїхати за рахунок ДАІ. Переконаний, це не той шлях, яким слід іти в час інтенсивної автомобілізації держави. Адже за роки незалежності в ДТП загинули 155 тис. і дістали травми понад 1 млн. громадян України.

Хоч як прикро, але в Україні й досі відсутня державна система забезпечення безпеки дорожнього руху. Ці функції уряд поклав саме на службу ДАІ. Зрозуміло, що нинішній її статус не дозволяє виконувати це завдання ефективно, але «маємо те, що маємо». Відсутність скоординованих дій міністерств і відомств негативно позначається не тільки на стані справ з аварійністю.

Вкрай занедбана вся інфраструктура сфери дорожнього руху: автошляхи, автоматизація управління дорожнім рухом, технічні засоби регулювання тощо.

На жаль, украй низька дисципліна водіїв і пішоходів, панує неповага до чинного законодавства у сфері дорожнього руху, в тому числі з боку посадових осіб.

У своєрідне «прокрустове ложе» підганяються й функції ДАІ при розв'язанні цієї проблеми. Маю на увазі безперервні «удосконалення», «реорганізації» та «реформування» служби, скорочення її чисельності на користь інших служб МВС, позбавлення деяких повноважень і навіть загрозу ліквідації. Лише «лінивий» міністр, прийшовши до влади, не займався «удосконаленням» ДАІ. Як наслідок, майже повністю знищено служби організації дорожнього руху, профілактичної роботи серед населення, автотехнічної інспекції. Проте за подібні «реформування» ніхто з його ініціаторів відповідальності не поніс.

— Яким вам бачиться вихід з цієї ситуації?

— Насамперед слід створити ефективну державну систему управління сферою забезпечення безпеки дорожнього руху європейського зразка. Тобто міжміністерський комітет, на який покласти координацію дій усіх урядових і неурядових структур з цього питання. Крім того, необхідно втілити в життя указ Президента України від 20 листопада 2007 року стосовно створення Державного науково-дослідного інституту з безпеки дорожнього руху, який би здійснював науковий супровід розв'язання цієї проблеми та координацію науково-дослідних і проектно-конструкторських робіт, що виконуються іншими науковими установами країни. За два-три роки впровадити державну систему автоматичної фіксації порушень Правил дорожнього руху, аналогічну згаданій у Франції. Законодавчо визначити статус, права і обов'язки муніципальних підрозділів ДАІ чи ДПС, створити їх та організувати ефективну роботу.

Вважаю, що доти, доки не поліпшиться дисципліна учасників дорожнього руху, ДАІ не варто позбавляти функцій допуску громадян до управління транспортними засобами, їх реєстрації та контролю за технічним станом. Потребують також зміцнення служби організації дорожнього руху, агітації і пропаганди та автотехнічної інспекції. Не можна допускати також знищення ДПС у містах.

І лише після виконання вказаних заходів і налагодження належної їх роботи можна розглядати плани реорганізації ДАІ. До речі, у Франції після впровадження системи автоматичної фіксації порушень Правил дорожнього руху чисельність дорожньої поліції не скоротили, а за рахунок її вивільнення зміцнили інші підрозділи служби.

Безумовно, вже сьогодні необхідно безжалісно звільняти і карати корупціонерів, хабарників і порушників законів, замінюючи їх чесними, законослухняними громадянами, які мають відповідну освіту та інженерно-технічну підготовку. Це, як і необхідність надати їм належне матеріально-фінансове забезпечення, не підлягає сумніву.

На розширеному засіданні нашої громадської колегії за участю представників інших організацій, які опікуються окремими питаннями безпеки дорожнього руху, вказані пропозиції отримали повну підтримку. Їх викладено у колективному зверненні до Президента України.

Вела розмову Тетяна КОРН.

Кожен може принести користь державі і людям

ВОЛОНТЕРИ

Волонтери в Україні не лише організовують допомогу для переселенців, мешканців Донбасу та військових у зоні АТО, а й об'єднуються у потужний громадський рух.

«Наша головна мета — зібрати базу перевірених волонтерів та максимально поширити інформацію про них, — запевнили нас координатори волонтерського сайту 4army.com.ua. — Це допомагає залучити якнайбільше коштів для оперативної допомоги нашій армії, добровольцям та всім тим, хто так чи інакше постраждав від бойових дій на Донбасі. Не таємниця, що величезна державна машина при всій своїй потужності менш ефективна, ніж сотня волонтерів, які за кілька місяців зробили те, що чиновники не змогли за 20 років. Тому підтримка волонтерів і допомога їм — надважливе завдання для всіх нас».

На цьому сайті можна знайти **тих, хто підтримує вимушених переселенців.**

Донбас SOS

Громадська організація Донбас SOS розпочала свою роботу з підтримки постраждалих на проукраїнських мітингах в Донецьку. Наразі організація займається координацією допомоги громадянам, які перебувають у зоні проведення АТО, а також внутрішньо переміщеним особам. Виїзд із зони АТО, переселення і працевлаштування, а також психологічна допомога та звільнення полонених. (050) 943-42-28.

Станція «Харків»

Ця громадська ініціатива створена, щоб ефективніше допомагати переселенцям із зони АТО. Вона об'єднує та координує зусилля чималої кількості волонтерів і громадських організацій. Охоплює поселення, гуманітарну допомогу, психологічну реабілітацію, працевлаштування, оформлення безплатних залізничних квитків, медичний, юридичний та соціальний супровід, і не тільки. Телефонувати їм можна за номером: (066) 694-96-78.

39 Жіноча сотня Самооборони (Київ)

«Ми зібралися разом, щоб обстоювати своє право на вибір. І продовжуємо об'єднувати небайдужих до своєї країни жінок. Тільки вільна жінка може народити вільну людину у вільній країні!», — запевняють дівчата із Жіночої сотні.

Окрім допомоги дітям-біженцям та жінкам (матерям, дружинам, сестрам) учасників АТО, вони влаштовують соціальні акції, забезпечують патріотичний інформаційний спротив і запрошують до співпраці. «Нам потрібні ваші руки/ноги/голови незалежно від віку. Поки наші чоловіки захищають нас своєю силою і мужністю, ми маємо так само мужньо захищати Україну своїм розумом і добротою! Лише в єдності наша сила! Кожній знайдемо заняття, щоб реально бути корисною! Гаряча лінія: (044) 206-48-08».

БФ «Україна! Я за тебе!» (Київ)

Фонд був створений 2007 року. Серед напрямів роботи були переважно діти, люди похилого віку, духовність, екологія. Та цьогоріч основним напрямом стала підтримка українських військових та постраждалих від агресії Росії. Фонд бере участь у проекті «Повертайся живим!», збирає кошти на спецекіпірування, засоби захисту, тепловізори, бронежилети, а також теплі речі для наших воїнів. Телефон: (044) 287-77-73.

Уляна СОФІЙСЬКА.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...тепер через Айдар можна проїхати

Військові інженери оперативного командування «Північ» відбудували міст через річку Айдар. Важкий механізований міст замінив частину залізобетонної конструкції, яку було знищено під час боїв. **Як повідомив офіцер інженерної служби ОК «Північ»** підполковник Сергій Шелепало, міст через Айдар завдовжки 50 метрів і завширшки 10 метрів довелося відновлювати на відрізку довжиною 12 метрів. Переправа дуже потрібна, оскільки сільськогосподарські роботи ще не закінчились. Як тільки міст було відновлено, військові ЗСУ взяли його під свою охорону.

Алла АНТІПОВА.
Сєвєродонецьк.

ДО УВАГИ

Де шукати зниклих безвісти

Воєнні дії на сході нашої країни, на жаль, не припиняються, а тому мало не щодня з'являється інформація про зниклих безвісти людей. Тож де та як їх шукати — нижче важливі установи та номери телефонів.

Важливо пам'ятати: якщо у вас хтось зник — звертайтеся в усі можливі організації одночасно.

1. Зверніться до райвідділу міліції за місцем проживання та напишіть заяву про зникнення знайомої вам людини.

2. При СБУ створено центр для звільнення полонених та пошуку зниклих безвісти в зоні АТО. Керівником-координатором Центру визначено заступника голови СБУ генерал-лейтенанта Віталія Яловенка. Допомогти громадянам у питаннях звільнення полонених, заручників та віднайдення зниклих безвісти можуть за адресою: м. Київ, вул. Ірининська, 4.

Крім того, для звернень громадян цілодобово працює «гаряча лінія» call-центру **0800-501-482, 044-235-63-67** та електронна скринька **polonhelp@ssu.gov.ua.**

3. Пошуком людей займається і волонтерська організація «Восток-SOS» **(www.vostok-sos.org)**. Інформацію щодо зниклих волонтери публікують на сайті **www.informator.lg.ua.** Надати повідомлення можна за номерами телефонів: (093) 621-31-38, (066) 195-70-64. Можна також надіслати на електронну пошту: **info.informator.lg.ua@gmail.com**

Окрім організації «Восток-SOS», пошуком зниклих займаються у К**овельському центрі допомоги 51 ОМБ.** м. Ковель, вул. Грушевського, 12, праве крило (приміщення старого військкомату); тел. гарячої лінії: 097-125-04-95, 067-103-39-39 ел. адреса: **Koveldopomoga51@mail.com**

4. Розповсюджуйте оголошення через друзів у соціальних мережах. Пам'ятаєте теорію шести рукостискань? Адже згідно з нею будь-які дві людини на Землі розділені в середньому лише п'ятьма рівнями спільних знайомих (і, відповідно, шістьма рівнями зв'язків). Тому вірогідність відшукати того, хто зник, через соціальні мережі достатньо велика.

«Майже математична дія: «пишемо «АТО»,

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Бійці замовляють правду. Ода про геройство їм не потрібна

Утім, війна також є різною. Брехливою — у вустах кремлівських посіпак. Парадно-геройською — в інтерпретації «паркетних» полковників і генералів, котрі перебування в київських кабінетах, де про бої нагадує лише карта воєнних дій на стіні, вважають за зразок небувалої мужності та стратегічної мудрості. І є війна третя: не прикрашена домислами, не завішена міфами; вона по-солдатськи сувора й жорстка, мов галета із сухпайка. Ця війна незручна й непафосна: правда завжди муляє тих, хто оббріхує і хто просто замовчує. «Розкажіть про справжню війну», — просили нас бійці на позиціях. Оди про геройство їм не потрібні. Це все на потім, на колись — дітей та онуків потішити. В умовах війни далебі важливіші логічні дії владних чиновників, чіткі накази воєначальників і розуміння, що солдат — не гарматне м'ясо, не відпрацьований матеріал, не покинута на дорозі гільза. І «Бог війни», і піхотинець — це воїни насамперед, а не пішак, якого скинули в полі й дивуються, що живий...

«Засмаглі» від багатоденної кіптяви в Донецькому аеропорту обличчя співрозмовників і досі стоять перед очима. Почуте від них — і не тільки від них — вражає. **Війна страшна не тільки тим, що людина на ній може легко перетворитися на «вантаж-200»: бездарність, байдужість і цинізм тих, хто, образно кажучи, вміє погріти руки і на палаючих танках, так само вбивають, як залпи «Градів»...**

Гарячий подих Пісок

З харківськими волонтерами з групи «Вільні люди» їдемо у Піски. Хоча і на базі батальйону МВС «Дніпро-1», і по телефону зі штабу «Правого сектору» нас просять перечекати в мирному Красноармійську: ситуація в Пісках з ночі загострилася. Є вбитий. Їхати небезпечно. Але... їдемо. Дорогою волонтери Ольга Різниченко і Вадим Приходченко розповідають, що везуть на передову теплий одяг, взуття, харчі, мастило для зброї та інші дуже важливі речі. Вантажу багато. Частина його призначена для бійців добровольчого українського корпусу «Правий сектор». «Хлопці відчайдушні, але скромні, — пояснює Оля. — Нікому не розповідають про свої потреби. Ми думали, всім забезпечені, тому й нічого не просять. Але минулого разу переконалися, що це зовсім не так. Їм потрібно все, тому треба до них доїхати. Кожен день дорогий...».

Волонтери привезли подарунки.

Заїхати в село вдається в короткій перерві між обстрілами. Волонтерам з Дніпропетровська пощастило менше. Бізнесмен, активіст «Демальянсу» Олександр Редька віз на передову безпілотник, там воюють співробітники його фірми: Олександр узяв над підрозділом шефство. Машина, в якій він їхав з товаришем позаду нас, потрапила під вогонь. Люди, слава Богу, дивом залишились живі, а «Субару»... «Авто — це всього-на-всього метал, — заспокоює себе і нас Олександр, — заробимо на інше. Головне, щоб війна закінчилася нашою перемогою»...

«Де тут «Правий сектор»?», — запитуємо в постових на одній з вулиць. «Не знаємо, — відповідають. — А ви хто?». «Волонтери, привезли їм «гуманітарку». «Тоді за мною», — підхоплюється юнак у літньому камуфляжі. «От хитрі, — жартує водій, — як почули про гостинці, відразу згадали, де їхні позиції...».

Тільки почали розвантажувати, засвистіли міни. «Луплять, як божевільні, якась у них сьогодні особлива сверблячка», — каже старший і наказує бігти до підвалу. «Швиденько, приїжджих журналістів у нас ще не вбивали, не псуйте нам статистику», — підганяє один з провожатих. Підвал — через дорогу, в порожньому будинку. Очевидно, господарі залишали його ще влітку поспіхом. Валяються дитячі капці, іграшки. Вибиті шибки, стіни поцятковані слідами від пострілів. І тільки розкішний калиновий кущ з повними кетягами випадає з цієї картини. Хоча мимоволі і їх асоціюєш з великими краплями загуслої крові...

У підвалі темно. Рядків у блокноті не видно. Запис, як кулеметна черга: вище, нижче і трохи вбік. Боєць «Правого сектору» — снайпер (і не тільки) Ядвіга (особа тут легендарна, про неї окрема розповідь згодом) — зізнається, що в них з колегою на двох один бронежилет. Мусять або по черзі ви-

Такий вигляд має село Піски.

Воєнно–політичні інтерпретації Кремля: намалюємо — заспокоїмося?

Після парламентських виборів ситуація на сході України розвивається за своїм сценарієм. Як і прогнозували експерти, до нього входить і воєнний, і політичний аспект. Це ті два основні важелі, на які тиснутиме Москва, щоб підтримувати в сепаратистській агонії цю територію. Дипломатично визнавши українські вибори до Верховної Ради такими, що відбулися, Кремль одразу поспішив заявити, що й «волевиявлення» у так званих ДНР і ЛНР, призначені екстремістами на 2 листопада, теж одержать його «одобрямс».

За словами міністра закордонних справ РФ Сергія Лаврова, ці «вибори» важливі з погляду легітимізації влади. «Ми вважаємо, що це один із найважливіших напрямів Мінських домовленостей», — зазначив він, **передає ІТАР-ТАРС**.

Росія досі не визнає своєї причетності до воєнних дій на Донбасі, намагаючись відігравати в цьому конфлікті роль миротворця і благодійника. Так вона активно допомагає «намалювати» лінію розмежування між українськими військовими і терористами тим же домовленостям у Мінську. «Розраховуємо, що в найближчі два-три дні ця лінія буде узгоджена. Після чого стане можливим відведення важких озброєнь обох сторін, що, звичайно, стане вирішальним фактором у плані заспокоєння ситуації та унеможливлення інцидентів», — сказав глава російського МЗС Сергій Лавров.

Можливо, саме через це ситуація в зоні АТО нині загострилася — противник намагається «приєднати» до своєї лінії контрольовані нашими силами стратегічні ділянки й об'єкти.

Втім, у Лаврова версія причин порушення перемир'я оригінальніша. На його думку, це відбувається через те, що бойовики і силовики не можуть узгодити лінію розмежування. Виходячи з логіки глашатая путінської зовнішньої політики, саме тому в ніч на вівторок терористи знову обстріляли позиції українських військ. Били з усіх видів зброї, які одержали від російських спонсорів. Під прицілом опинився район Донецького аеропорту, Дебальцеве та об'єкти на півдні зони антитерористичної операції, **повідомили в прес-центрі АТО**. Всі атаки відбито. Противник зазнав втрат техніки та живої сили.

Схоже, свою посильну допомогу у визначенні кордону між протиборчими сторонами Москва сприймає занадто буквально. На нашу територію, на неконтрольованих ділянках кордону, вона продовжує експортувати мілітаристські вироби. Так, учора вранці з Антрацита у бік Красного Луча пройшла колона військової техніки із 13 танків і БТРів під російськими прапорами, **повідомляє informator.lg.ua** з посиланням на очевидців.

За даними групи «ІС», російські війська продовжують концентруватися в прикордонних районах РФ у Ростовській області.

«Біля держкордону з Україною зафіксовано підрозділи 2-ї Таманської танкової дивізії (в/ч 23626, Московська область) і 2-ї окремої бригади спецназу ГРУ (управління бригади — в/ч 64044, Псков). Відбувається ротація підрозділів 28-ї окремої мотострілецької бригади (управління бригади — в/ч 61423, Єкатеринбург)», — **написав координатор «ІС» Дмитро Тимчук** у Фейсбук. Він зазначив, що у російських військовослужбовців, які перебувають у прикордонній зоні, командуванням вилучаються документи.

Крім техніки, головний спонсор війни на Донбасі, знову заявив про свою гуманітарну підтримку тимчасово окупованого регіону. У контексті уроків малювання лінії розмежувань і оголошених сепаратистами власних виборів, це «жу» неспроста.

Росія послідовна у своїх «благородних поривах»: і цього разу Москва не спромоглася узгодити з офіційним Києвом свій гумконвой. Запуск колони із півсотні вантажівок призначено було на вівторок з підмосковного Ногінська. Призначений він «для населення Донецької і Луганської областей», йдеться у повідомленні управління інформації МНС РФ. Нагадаємо, усі попередні російські гуманітарні конвої, що незаконно засилалися на територію нашої держави від східного сусіда, виконували роль або «троянських коней», або «посилки від дядька Вови» терористам...

Ольга ВАУЛІНА.

Унікальну бойову машину назвали «Іллюша»

Десантно-евакуаційну машину, аналогів якої немає у світі, створили у Сумах. «Хрещений батько» унікального транспорту для української армії, що має робочу назву «Іллюша», — підприємець, колишній провідний конструктор машинобудівного об'єднання імені Фрунзе Павло Шапошников, який більше десяти років спеціалізувався на розробці оборонних замовлень.

«У нас є домовленість з Білоруссю на поставку шасі, а зі Сполученими Штатами — на укомплектування нашого дітища модулями автоматичного вогню, — розповідає Павло Шапошников. — Проте в Укроборонпромі вимагають спочатку показати дослідний зразок. Після цього обіцяють виділити мільярд гривень на складання півтисячі «Іллюш».

Офіційна назва проекту — «Десантно-евакуаційна машина вогневої підтримки». Вона здатна брати на борт сорок десантників або три тонни вантажу, або 20—25 поранених бійців. На відміну від БМП чи БТРів, «Іллюша» — транспортер, не призначений для ведення бойових дій, але здатний відбити навіть неочікувану атаку.

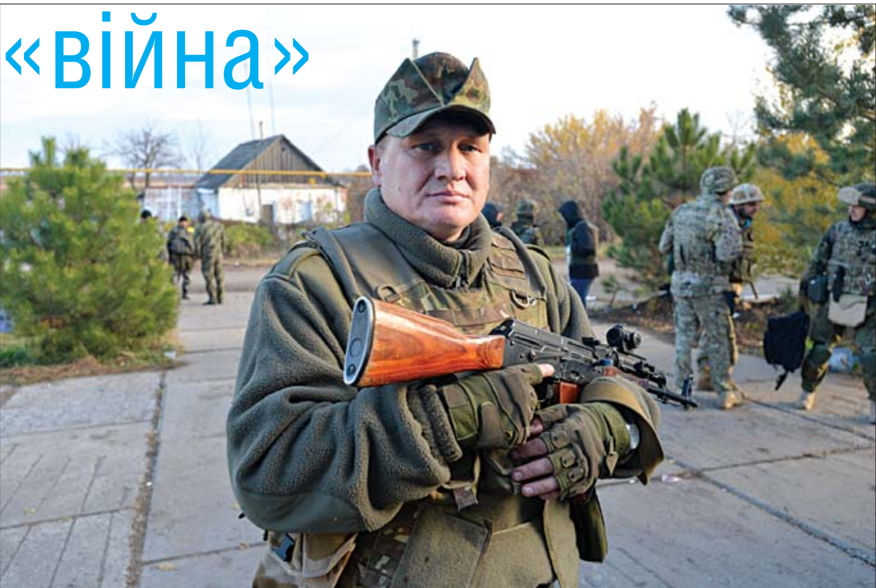
Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

розуміємо — «війна»

ходити на завдання. Або... Промовиста пауза. І ми розуміємо, що це «або» — звична для них практика. Втім, відсутність особистого захисту — ще півбіди. Більше Ядвігу турбує брак спеціальної зброї й оптики. Без них, як без рук... Сумно.

Але ще сумніше нам після обстрілу, коли знову розмовляємо з добровольцями. Вони переконують, що перемир'я насправді, як такого, немає. І не було. Принаймні з боку противника. «Мінські угоди — заяви політиків про начебто щось досягнуте. Такий собі протокол для Європи й Америки про добрі наміри Києва. Наміри, може, й добрі, але для різних бандитських кланів з так званого ополчення вони просто порожній звук, безглуздий, як постріл холостими патронами. Вони, всі ці мотороли, гіві, донські отамани та інші покидьки, нічого не підписували і продовжують стріляти, а ми, щоб уникнути нових жертв «перемир'я», змушені відповідати. Такий закон війни, якої формально немає, а насправді... Прислухайтесь до канонади. Знову в аеропорт полізли...».

Добровольці стверджують: ворога з позицій вибити можна навіть попри присутність російських «блукальців». Є високий моральний дух, зла завзятість і нестримне бажання. Українці вже навчилися воювати — і добре — з тим озброєнням, яке є, і «навіть з тим, якого немає». Але «людей і досі кидають, здають плани, операції, диспозиції, віддають якісь безглузді накази. Наприклад, визволили територію, кров'ю побратимів її окропили, а нам наказують відійти. Чому? Ми ж воїни, а не статисти в дешевій виставі. Кому це вигідно і скільки триватиме?».

Командир батальйону ОУН Микола Коханівський.

Бійці ДУКу припускають, що їх, «страшних», за переказом ще з Майдану «правосеків» (таких страшних, що, як сказано в анекдоті, сам Ярош жахається), не тільки вороги ненавидять, а й «рідна» влада побоюється. Недаремно з усіх добровольців їхній батальйон і батальйон ОУН не узаконені, воюють «на громадських засадах». Тобто воювати можуть, але... нелегітимно, без державної підтримки, так, наче ці самовіддані бійці не ворога поборюють, а промишляють рекетом. Тим часом «незаконні формування» мають найвищу оцінку від законних — армійських структур. У «Правого сектору» з військовими чітка координація. Саме ця тісна спайка добровольців і бригад ЗСУ допомагає утримувати аеропорт і Піски. «Дух, хоробрість, навіть якийсь міфічний фанатизм «правосеків» просто вражає, — скажуть нам пізніше в 93-й бригаді, підрозділи якої пліч-о-пліч з бійцями добровольчого батальйону відбивали атаки ворога. — Вони справді воюють, як кіборги...».

Ми ж переконалися, що не тільки хоробро воюють. Хлопці, якими в брехливих ефірах продовжують лякати місцеве населення Донбасу, в перервах між боями не полюють на російськомовних аборигенів і не розпинають їхніх діток на рекламних щитах, а студіюють... англійську. Ми бачили підручники з іноземної мови, і лежали вони не для порожнього «понту», не для прикраси інтер'єру. Фронт мішури не зносить...

Далі буде.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Бійці доставляють боєприпаси та озброєння на окрему позицію «Правого сектору».

У НОМЕР

Міліціонер–зрадник може отримати до 15 років тюрми

До суду направлено обвинувальний акт стосовно колишнього 34-річного співробітника Дружківського міськвідділу міліції. Правоохоронця звинувачують у перевищенні влади або службових повноважень та у сприянні діяльності терористичної організації.

«У ході слідства встановлено, що працівник міліції свідомо пішов на співпрацю з бойовиками терористичної організації «ДНР» та виконував незаконні накази так званого коменданта міста — члена терористичної організації «ДНР». Зокрема, правоохоронець разом з представниками «ДНР» обшукував місцевих мешканців та вилучав у них мисливську гладкоствольну та нарізну зброю, якою у подальшому озброювались бойовики «ДНР», — повідомила пресслужба прокуратури області.

Слідством зібрано достатню кількість доказів провини правоохоронця у співпраці з бойовиками, зазначають у прокуратурі. Максимальна міра покарання, передбачена Кримінальним кодексом України за такими злочинами, становить 15 років позбавлення волі.

Андрій СЕРЕДА.

Донецька область.

Шкарпетки для захисників плели всією школою

У Михлянській загальноосвітній школі, що в Ізяславському районі Хмельниччини, провели акцію «Обігрій солдата». Старшокласники разом із батьками сплели 46 пар теплих шкарпеток, а молодші школярі виготовили обереги і малюнки, написали листівки з побажаннями для бійців. Свої подарунки вони передали представникам волонтерської організації, яка допомагає землякам, які перебувають у зоні АТО. Крім цього, колектив школи переказав 1160 гривень на лікування пораненого солдата. Діти звернулися до однолітків і мешканців району із закликом приєднатися до акції.

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Тепло за чужий рахунок

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

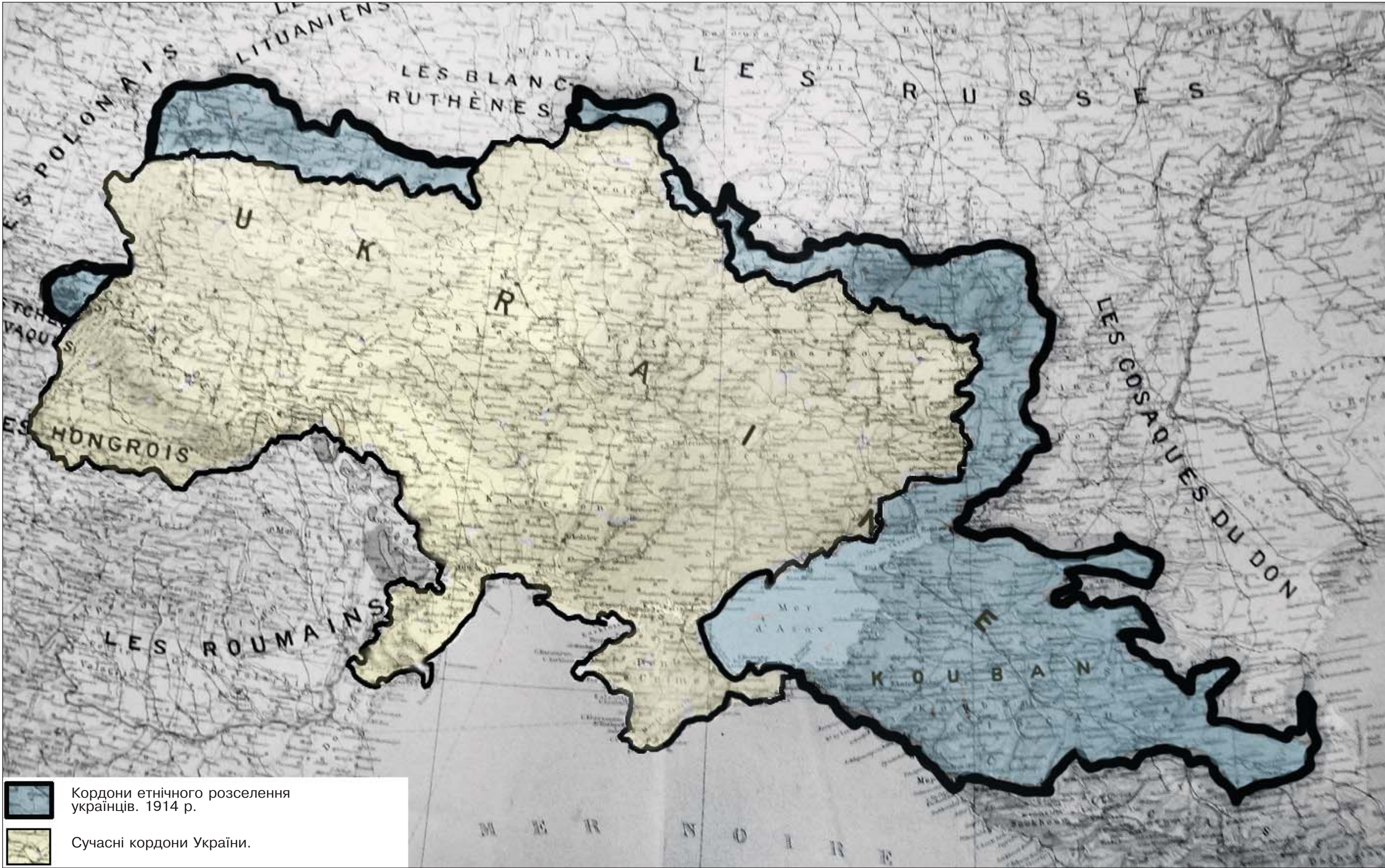
Для запуску другого водозабору необхідно провести ремонт лінії електропередачі.

Слід зазначити, що «Луганська народна республіка» не платить за споживання електроенергії. Наприклад, за вересень ТОВ «Луганське енергетичне об'єднання» одержало лише 9,3 відсотка оплати за постачену електроенергію. Заборгованість за цей місяць становить 151,9 млн. грн., а за 9 місяців — 215,6 млн. грн. Критична ситуація з оплатою склалася тому, що споживачі «ЛНР» взагалі не розраховуються за світло.

Облдержадміністрація звертає увагу на той факт, що установи, організації й громадяни, які проживають на контрольованій українським урядом території, намагаються за максимумом розраховуватися за електроенергію, однак з боку «ЛНР», де опинилася більшість жителів Луганської області, ніяких грошей не надходить. Голова Луганської ОДА Геннадій Москаль просить Державне підприємство «Енергоринок» врахувати цей факт при віялових відключеннях електроенергії.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Карта етнічного розселення українців, знайдена у Національному архіві Чехії в Празі серед матеріалів довоєнного Музею визвольної боротьби України, вона відповідає висновкам російських учених від 1914 року про поширення українських земель.

Матеріал «Встановлення східного кордону УСРР у 1919—1925 роках (історико-правовий аспект)» читайте на 10-й стор.

Встановлення східного кордону УСРР в 1919—1925 роках (історико-правовий аспект)

Це наукове дослідження підготували:

Олег ЗАЙЧУК, доктор юридичних наук, професор, академік Національної академії правових наук України;

Валерій КАПЕЛЮШНИЙ, доктор історичних наук, професор кафедри етнології та краєзнавства історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

Олександр ВОВК, кандидат юридичних наук, доцент кафедри історії права та держави юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Редакція вважає за необхідне ознайомити громадськість з таким важливим матеріалом.

Публікація присвячена характеристиці міжнародних нормативно-правових договорів із встановлення східного кордону між УСРР і РСФРР у період перших років радянської влади в Україні (1919—1925).

(Закінчення. Початок у №№198 і 203).

Після прийняття березневої Конституції 1919 року дружні відносини між УСРР та іншими радянськими республіками укріплюються. Так, 1 червня 1919 року було прийнято Декрет Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету про військовий союз радянських республік Росії, України, Латвії, Литви, Білорусі для боротьби проти імперіалістів. 28 грудня 1920 року був ухвалений Союзний робітничо-селянський договір між Російською Соціалістичною Федеративною Радянською Республікою і Українською Соціалістичною Радянською Республікою. Саме завдяки цьому договору та резолюції VIII Всеросійського з'їзду Рад робітничих, селянських, червоноармійських і козачих депутатів (28—29 грудня 1920 рік) «Про важку індустрію» до складу УСРР (замість чотирьох повітів Чернігівської губернії) було включено Таганрозький та Шахтинський округи Області Війська Донського. Проте в самих договорах нічого немає про визначення кордонів між союзними державами. Загалом на початку 20-х років XX століття, як зазначає В. Кузьменко, ініціатива у справі врегулювання кордонів між УСРР та РСФРР належала безпосередньо українському населенню прикордонних російських територій. Місцеві органи влади намагались використати права, надані їм декретом РНК РСФРР від 27 січня 1918 року «Про визначення кордонів губернських, повітових та ін.», відповідно до якого питання про зміну кордонів губерній, повітів та волостей мали вирішуватись місцевими радам. Тільки 21 лютого 1922 року Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет ухвалив декрет «Про адміністративно-територіальний поділ України», де в пункті 1 категорично вказувалось: «Заборонити Губвиконкомам, аж до закінчення районування України і повітвикокомам будь-які зміни адміністративного поділу». Крім того, слід зазначити, що після укладення Договору про кордон з РСФРР 10 березня 1919 року в західних прикордонних районах Росії (Брянщина, Курщина, Воронежчина, Донщина та Кубанщина) з Україною залишилися місця компактного проживання українців, які бажали жити в УСРР, приймаючи відповідні рішення в місцевих органах влади. Спочатку законодавчі та виконавчі органи радянської України не виявляли належної уваги численним зверненням українських громад з території Росії, бо були заклопотані юридичним оформленням СРСР. Тільки після прийняття Конституції СРСР на II Всесоюзному з'їзді Рад 31 січня 1924 року Рада Народних Комісарів УСРР впритул наблизилась до розв'язання нових територіальних проблем на східних зовнішніх кордонах із радянською Росією. Намагаючись задовольнити численні побажання українського порубіжного населення РНК України підготувала законопроект «Про зовнішні кордони УСРР». Центральний Виконавчий Комітет СРСР для обговорення запропонованого РНК УСРР проекту створив «Комісію по врегулюванню кордонів між УСРР і РСФРР», яка розпочала свою роботу 1 липня 1924 року. Комісія в основу врегулювання кордонів між УСРР і РСФРР, як було зазначено, поклала «принцип етнографічний в сенсі приєднання до даної республіки безпосередньо прилеглої до її території, заселеної в абсолютній або відносній більшості населення національності даної республіки». У процесі робіт Комісії було встановлено, що кордони між УСРР і РСФРР підлягають, за заявою представників УСРР, врегулюванню шляхом включення до складу УСРР території РСФРР, а саме:

1) від Гомельської губернії — одна волость Новозибківського повіту;

2) від Брянської губернії — 11 сіл у Севському і Трубчевському повітах;

3) від Курської губернії:

а) 10 волостей Путивльського повіту,

б) 7 волостей Рильського повіту,

в) 7 волостей Суджанського повіту,

г) 15 волостей Грайворонського повіту,

д) 1 волость Обоянського повіту;

е) 14 волостей Бєлгородського повіту (цілий),

ж) Корочанський повіт (теж цілий),

з) 8 волостей Н.-Оскольського повіту;

4) Від Вороніжської губернії:

а) Валуйський повіт,

б) Острогожський повіт (півд. частина),

в) Россошанський повіт,

г) Богучанський повіт,

д) Павловський повіт (півн.-зах. і півд.-зах. частини),

е) Калачаївський повіт (частина).

Із другого боку, представники РСФРР вважали можливим здійснити лише часткове виправлення кордонів, яке зводилося до такого:

1) від Гомельської губернії — 1 волость Новозибківського повіту збігається із заявкою УСРР);

2) від Брянської губернії — 11 сіл у Севському повіті (також);

3) від Курської губернії:

а) 11 волостей Путивльського повіту (збігається із заявкою УСРР),

б) по іншим повітам провести лише невеликі виправлення кордонів в межах не більше волості;

4) від Вороніжської губернії також невеликі виправлення у Валуйському повіті.

За рішенням комісії до складу УСРР було включено:

1) незначні території Гомельської та Брянської губерній;

2) Путивльський повіт Курської губернії;

3) Криничевську волость Суджанського повіту Курської губернії;

4) Грайворонський повіт Курської губернії, за виключенням Бутовської волості;

5) весь Белгородський повіт Курської губернії в межах 1920 року;

6) Нехлюдівську, Кунинську, Зимовську, Нечаєвську волості Корочанського повіту Курської губернії;

7) Троїцьку, Буланівську, Слоновську волості, Новооскольського повіту Курської губернії;

8) Валуйський повіт Воронізької губернії.

Усі інші заявки УСРР було відхилено. Протести представників УСРР і РСФРР визнані Комісією безпідставними. Проект постанови союзної паритетної комісії 30 листопада 1924 року передано на розгляд Політбюро ЦК ВКП (б), де він зазнав подальших змін.

16 жовтня 1925 року Президія Центрального Виконавчого Комітету СРСР, на основі Висновку Комісії по врегулюванню кордонів між УСРР і РСФРР та Рішення Політбюро ЦК ВКП (б) (з доповненнями й уточненнями) з цього питання, прийняла постанову «Про врегулювання кордонів Української Соціалістичної Радянської Республіки з Російською Соціалістичною Федеративною Радянською Республікою і Білоруською Соціалістичною Радянською Республікою». В постанові зазначено, що Президія Центрального Виконавчого Комітету Союзу РСР згідно з пунктом «б» ст. 1 і ст. 6 Конституції Союзу РСР постановляє: «В состав Украинской Социалистической Советской Республики передаются следующие части территорий Российской Социалистической Федеративной Советской Республики: а) Семеновская волость Новозыбковского уезда Гомельской губернии; б) селение Знобь Трубчевской волости Почепского уезда Брянской губернии: в) Фатевиж, Барановка, Демьяновка, Муравейное, Толстодубово (бывшей Лемешковской волости) и Сельцо-Никитское, Сытное, деревня Грудская (бывшей Подыводской волости); г) весь бывший Путивльский уезд (с г. Путивлем), за исключением бывшей Крупецкой волости в старых ее границах; д) бывшая Криничанская волость быв-шего Суджанского уезда Курской губернии, е) южная часть Грайворонской волости Грайворонского уезда, Курской губернии; ж) южная часть Муромской волости, Белгородского уезда, Курской губернии и з) Троицкая волость и часть Уразовской волости, Валуйского уезда Воронежской губернии».

Як компенсація на користь Росії у цьому рішенні зазначено, у п. 4: «Передаются в состав Российской Социалистической Федеративной Советской Республики нижеследующие территории Украинской Социалистической Советской Республики: а) Федоровский, Николаевский (с г. Таганрогом), Матвеево-Курганский, Советинский, Голодаевский районы и восточная часть Екатеринославского района Таганрогского округа; б) Глубокинский, Ленинский, Каменский, Усть-Белокалитвенский, Владимирский, Сулинский, Шахтинский (с г. Шахты) районы и части территории Сорокинского и Алексеевского районов Шахтинского округа». Східні кордони України з РСФРР пройшли лінією: Глухів—Білопілля—Краснопілля—Золочів—Волчанськ—Троїцька Марковка—Краснодон—Новоазовськ—Північний берег Азовського моря.

Найбільш детально в постанові «Про врегулювання кордонів Української Соціалістичної Радянської Республіки з Російською Соціалістичною Федеративною Радянською Республікою і Білоруською Соціалістичною Радянською Республікою» виписано лінію південно-східного кордону з Росією в районі Шахтинського і Таганрозького округів. У пункті зафіксовано: «В связи с переходом указанных в п. 4 настоящего постановления Шахтинского и Таганрогского округов Украинской Социалистической Советской Республики к Российской Социалистической Федеративной Советской Республике считать границы между Украинской Социалистической Советской Республикой и Российской Социалистической Федеративной Советской Республикой в силу настоящего постановления по следующей линии: Сорокинский район рекой Северный Донец разбивается на две части, из коих северная отходит к РСФСР, а южная остается в пределах УССР; далее граница идет по реке Северный Донец вплоть до впадения в нее р. Б. Каменка. Станица Гундоровская в установленных границах землепользования отходит к РСФСР, причем при установлении внешних границ землепользования ст. Гундоровской рудники не входят в черту и остаются за УССР. Дальше граница идет по р. Б. Каменка, причем хутора Н. Шевырев и Плешаков отходят в РСФСР, а хутора Власов и Королев остаются за УССР с тем, что землепользование всех этих хуторов остается без изменения до производства землеустроительных работ. Далее граница идет между землепользованием совхоза «Красная Могила» (бывш. Провалье) и хуторами Каволевка, Платово и Гуково, отсюда граница идет по меже С. Криничанской (б. Бирюково), захватывая хутор Добрыднев, т. е. по границе Шараповского района. Далее, проходя по территории Алексеевского района и оставляя в пределах УССР землепользование ст. Остежовой и хуторов Н. Ефремовского, Н. Александровского и В. Тузловского, границы доходят до Таганрогского округа и, проходя по старой окружной границе Шахтинского и Таганрогского округов на протяжении пяти верст, по направлению р. Тузлово по районной границе между Голодаевским и Дмитровским районами до реки Миус. Далее граница идет по р. Миус по границам землепользования между селами Мариновкой, Григорьевкой и Голодаевкой так, что с. Мариновка и Григорьевка остаются в пределах Украинской Социалистической Советской Республики, а с. Голодаевка отходит к Российской Социалистической Федеративной Советской Республике. Проходя далее по границе землепользования немецких колоний Вищлеровки, Мариенгейм и Густав Фельд, причем эти колонии отходят к Российской Социалистической Федеративной Советской Республике, граница идет по Амвросиевской районной границе до речки Средний Еланчик. Далее граница устанавливается по землепользованию села Покрово-Киреевка, хуторов Екатеринославского, Слюсарево до балки Грузский Еланчик, оставляя северо-западную часть Екатеринославского района в пределах УССР. Далее граница идет по балке Грузский Еланчик вплоть до границы Мариупольского округа». Швидше за все, така скрупульозна лінія кордону вказана через те, що ці округи протягом семи років переходили декілька разів то до однієї, то до іншої республіки. Через те, що кордон було встановлено без дотримання етнографічного принципу, поза межами республіки на безпосередньо прилеглій до УСРР території РСФРР залишилось понад 2 мільйони етнічного українського населення, яке було розташоване компактними масами в Курській, Воронезькій губерніях і Північно-Кавказькому Краї. Про це було вказано в резолюції ЦК КПУ (б) після ознайомлення з результатами перепису населення 1926 року.

Те, що постанова від 16 жовтня 1925 року «Про врегулювання кордонів Української Соціалістичної Радянської Республіки з Російською Соціалістичною Федеративною Радянською Республікою і Білоруською Соціалістичною Радянською Республікою» в подальшому уточнювалась, видно з наступних дій влади. Так, 19—24 жовтня 1928 року Президія ЦВК Союзу РСР розглянула питання про врегулювання кордонів УСРР и РСФРР в районі Брянської, Курської та Воронезької губерній та постановила: «1. Во изменение постановления Президиума ЦИК Союза ССР от 16 октября 1925 г. а) включить в состав УССР, кроме частей территорий РСФСР, указанных в постановлении Президиума ЦИК Союза ССР от 16 октября 1925 г., следующие населенные пункты РСФСР: сел. Рашковичи, Смокаревка Хинельской волости Севского уезда Брянской губернии, сел. Старицы, Прилепки и Огурцово Муромской волости Белгородского уезда Курской губернии, сел. Великая Рыбица, Мирополье, Студенки, Запселье, Пенянки, Александрия, Васильевка и Новая Деревня Миропольской волости Грайворонского уезда той же губернии; б) не включать в состав УССР, оставив в границах РСФСР сел. Знобь Трубчевская Трубчевской волости Почепского уезда Брянской губернии и сел. Грудское, бывш. Подыводской волости Севского уезда той же губернии. 2. Постановление Президиума ЦИК Союза ССР от 16 октября 1925 г. (лит. «г» п. 2-й) об оставлении в составе РСФСР бывш. Крупецкой волости бывш. Путивльского уезда Курской губернии в старых ее границах оставить без изменений. Также оставить без изменений границы сел Уразово, Шведуновки, Герасимовки, Долговки и Константиновки Уразовской вол. Валуйского уезда Воронежской губернии». Проте такі зміни і уточнення постанови ЦВК СРСР від 16 жовтня 1925 року на той час не могли остаточно вирішити питання справедливого встановлення східного кордону УСРР на основі етнічної ознаки населення. Адміністративний кордон між союзними республіками УСРР і РСФРР, встановлений в 1925 році, залишався майже незмінним до ліквідації СРСР і залишається таким само східним кордоном нашої держави згідно з Договором між Україною і Російською Федерацією про україно-російській державний кордон від 28.01.2003 р. та потребує безумовної демаркації.

Незалежна Україна твердо дотримується принципів недоторканності кордонів, сформульованих учасниками Гельсінської наради 1975 року, які є запорукою миру і стабільності в світі. Проаналізувавши соціально-політичні причини та нормативно-правову основу встановлення українських державних кордонів взагалі та східного кордону в XX столітті безпосередньо, потрібно зазначити, що, незважаючи на визначений рівень наукового висвітлення цієї теми, низка документів залишається недослідженою. Тому виявлення особливостей генезису правового оформлення державних кордонів України потребує подальшого наукового аналізу.

Цукор: обійдеться без дефіциту

І буряків, і солодкого піску прогнозують більше, ніж торік

ПЕРСПЕКТИВА

Нинішній рік виявився відносно сприятливий для буряків. Хоча у серпні було спекотно і корені пригальмували розвиток. Але в міру дощова осінь посприяла солодким жнивам — поки що обходиться без болота, коли неможливо збирати та вивозити з полів коренеплоди. На відміну від минулорічного вересня — тоді через опади і відповідно брак сировини окремі цукроварні змушені були мінімізувати завантаження виробничих потужностей. До початку жовтня у 2013-му на переробку надійшов лише мільйон тонн буряків — чверть від поставленого цьогоріч. Нині особливих перебоїв з сировиною на заводах не спостерігається. У підсумку, за прогнозами, буряків буде накопано майже у півтора разу більше, ніж торік — 14—15 мільйонів тонн. Очікується, що переробні підприємства зварять 1,7 мільйона тонн цукру, що на 680 тисяч тонн перевищить показник минулого року.

Що було при трубі, тому вже «труба»

Цьогоріч у процесі задіяно 47 підприємств. Решта з 192 заводів, які переробляли солодкі корені на початку 1990-х, зосталися хіба що у ностальгічних спогадах. Вирізання з року в рік підприємств галузі на металобрухт -результат бездумної політики оптимізації потужностей. У державних кабінетах вирішили кинути цей процес на самоплив, віддати його на відкуп спритним ділкам. Разом із зникненням заводів з цукрової карти країни стиралися й цілі селища та господарства, які при «трубі». Будували школи, лікарні, садочки, гуртожитки. А скільки людей залишилися без улюбленої роботи, без засобів до існування, скільки доль зруйновано — не перелічити... Водночас чимало тих ділків на розвалинах заводів особисто для себе побудували процвітаюче політичне та економічне майбутнє.

Але повернімося до сьогоднішніх реалій. На якість коренів від переробників нарікань також не чути. Цукристість у середньому 16—17 відсотків, тобто у межах норми. З енергоносіями для виробництва також усе більш-менш. Хоча ще на початку сезону лунали думки, що для процесу цукроваріння бракуватиме газу. Але найпесимістичніші прогнози не справдилися. Блакитне паливо поки що на підприємства надходить ритмічно. Принаймні повідомлень про зупинку заводів через нестачу природного газу не чути. Але тут вимальовується інша проблема, тож ситуація з блакитним паливом неодмінно позначиться і на виробництві цукру, і на його ціні для споживачів. Адже, якщо торік при курсі в обмінниках по 8 гривень за долар газ по 500 доларів за тисячу кубів у гривневому еквіваленті коштував 4000 гривень, то нині американська валюта підскочила до 13—14 гривень. Відповідно, при тих самих 500 доларах за тисячу кубів необхідного для переробки буряків стратегічного енергоносія заводам доводиться викласти 6500 гривень. А це, як кажуть в Одесі, велика різниця. Адже гривневе здорожчання блакитного палива лягає на собівартість солодкого піску. Заводи працюють в умовах внутрішнього ринку і для внутрішнього споживача. Український цукор на експорт майже не йде, тож і валютної виручки вітчизняні підприємства практично не мають. Тож така арифметика: якщо гривня знецінилася з весни на 60—65 відсотків, це означає, що вартість природного газу для підприємств галузі теж підросла на ті самі 60—65 відсотків. Частка енергоносія у собівартості цукру — майже 45 відсотків, відтак солодкий пісок автоматично дорожчає ледь не на третину.

Намагалися прорубати експортне вікно — не вийшло навіть кватирки

Отож сподіватися, що білі кристали у магазинах подешевшають, не доводиться. Не допоможе навіть надходження на ринок великої кількості солодкого піску, звареного з буряків нового врожаю. Якщо заводи і демпінгуватимуть, то лише до завершення сезону переробки, коли змушені вчасно платити за газ і розраховуватися з аграріями за сировину (хоча в останньому випадку можна розплачуватися і звареним піском). Нині підприємствам часто-густо доводиться продавати цукор по 7000 гривень за тонну. При цьому, для самих громадян солодкий пісок все одно не дешевшає, бо торговельні точки мають можливість накручувати ціни, а газових проблем, таких як на заводах, у супермаркетів не існує. Але ще місяць — і сезон завершиться. Тоді й заводи стануть зі своєю ціновою політикою не такими поступливими. Хоча факт сезонного перевиробництва залишається, адже окрім звареної нині солодкої продукції, на внутрішній ринок тисне понад 340 тисяч тонн білих кристалів, що зберігаються на складах та у коморах з попередніх років. Якщо все підсумувати, кількість цукру в країні перевищує річне внутрішнє споживання. Хоча офіційно останній показник — напевне, відмінусувавши кримських споживачів — знизили до 1,6 мільйона тонн. Сподіватися на закордон, що там кинуться купувати наш цукор і так полегшать українським переробним підприємствам завдання утримати реалізаційні ціни на вигідному для себе рівні, не доводиться. Те, що нині відправляється на зовнішній ринок, можна назвати краплею у морі. За інформацією Мінекономрозвитку і торгівлі, експорт цукру з України у нинішньому маркетинговому році (вересень 2014-го — серпень 2015-го) очікується в обсязі 20 тисяч тонн порівняно з 9 тисячами у минулому сезоні. Для галузі це крихта, зважаючи на прогнозоване виробництво у 1,7 млн. тонн. Проілюструвати «експортну активність» з українським цукром можуть й такі цифри: за останні три роки за межі держави його продали 350 тисяч тонн, хоча колись до Росії щороку постачали по 3 мільйони тонн. Тепер ми з північним сусідою солодким піском не торгуємо вже років з десять. А свого часу українська бурякоцукрова промисловість на 60 відсотків була зав'язана на той ринок. Зараз у галузі збираються прорубати рятівне вікно до країн Далекого Сходу і Африки. Але такий прорив відбудеться не сьогодні, і не завтра, а в галузевій асоціації наголошують, що станеться це лише у разі, «якщо уряд допоможе переробникам вийти на ці ринки», а «для цього потрібно створити відповідні умови і не заважати галузі працювати». Тож з'явиться в результаті таких клопотів врешті-решт «вікно» чи «віконце», і чи взагалі щось прорубають — велике питання. Бо, за словами голови правління асоціації «Укрцукор» Миколи Ярчука, досі держава не надто переймалася цукрово-експортними проблемами. «З питаннями адаптації і гармонізації державних стандартів тяганина неймовірна. Люди працюють, інститути складають стандарти, знаходиться чиновник, колупається в усіх цих напрацюваннях, показує, що він дуже розумний, дуже важний і намагається завалити усі ці стандарти. По півтора-два роки лежать стандарти — а це не дає нам можливості вийти сьогодні в Євросоюз, тому що у нас немає нормативної документації. А на увесь світ кричимо, що прагнемо, великими кроками йдемо до Євросоюзу!» — розповів Микола Ярчук.

Хоча від себе, справедливості заради, додамо, що країни ЄС здатні повністю забезпечити власним цукром своє внутрішнє споживання. Тож і через це відкрити хоч невеличку «кватирку» до об'єднаної Європи буде непросто. Тим часом, можливість експортувати цукор виявилася б доречною ще й тому, що на зовнішніх ринках цьогорічна ситуація українським промисловцям на руку. За інформацією Миколи Ярчука, цього року «через посуху у Бразилії баланс цукру буде на користь нашим товаровиробникам».

Щоб не допустити обвалу цін на солодкий пісок у нашій державі, переробники звернулися до Аграрного фонду, аби той викупив принаймні 100 тисяч тонн цукру і у такий спосіб зняв напруження з внутрішнього ринку. На думку Миколи Ярчука, це дасть можливість отримати цукрозаводам обігові кошти, а Аграрному фонду через місяць-другий повернути затрачені гроші, реалізувавши цукор. Щоправда, є лише розуміння з боку високопосадовців, а дій поки що немає. Хоча в «Укрцукрі» впевнені, що все стане на свої місця, і ціни на солодкий пісок із закінченням переробки підскочать. «Хоче того хтось чи не хоче — подобається це комусь чи ні — підуть угору, тому що собівартість цукру за нинішніх цін на газ становить 9,5—10 гривень за кілограм. Торгувати собі на збиток нормальні компанії, нормальні заводи не будуть», — підсумував Микола Ярчук.

Сирець на старті

На тлі розмов про майбутнє подорожчання цукру вже активізувалися структури, які закликають завозити закордонний сирець. Мовляв, такий крок стане порятунком для українського споживача, бо унеможливить переписування цінників на солодкий пісок у бік зростання на полицях крамниць. У галузевій асоціації застерігають від подібних дій, бо вважають, це остаточно обвалить реалізаційні ціни на підприємствах на буряковий цукор. Чи стане дешевшим стратегічний продукт у магазинах — питання, а ось відчутного удару по галузі завдасть. Наступного року виробники знову вирішать для себе, що невигідно вирощувати буряки й займатися переробкою. Від себе слід додати: в умовах дефіциту в державі валюти долари і євро треба витрачати передусім на те, що самі продукувати не можемо.

Варто зазначити, Донецька та Луганська області, де триває протистояння, що ускладнює польові роботи, погоди з цукровиробництвом не роблять. Коренів там масово не вирощують.

Галина КВІТКА.

Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

НАМІРИ

Уроки виживання від «зеленого верблюда»

Посіви сорго зростуть у рази

Державну програму вирощування зерна сорго спільно розробили науковці Інституту зрошуваного землеробства та Інституту сільського господарства степової зони НААН України. Вона передбачає, зокрема, збільшення посівів цієї стійкої до посухи культури з 150 до 500 тисяч гектарів уже протягом найближчих чотирьох років. І тут не треба надміру якихось додаткових фінансових вливань з боку держави, бо спрацьовують два основні чинники — вигідна ринкова кон'юнктура та глобальне потепління, за якого «зелений верблюд» успішно приносить багатий врожай там, де ледь животіють традиційні культури на кшталт кукурудзи, соняшнику чи ярового ячменю.

— Протягом двох останніх років сорго на наших ділянках давав 17,3—36,8 центнера з гектара, тоді як яровий ячмінь — лише 11,8—16,1 центнера. Різниця очевидна, й вона на користь саме сорго, — наголошує директор Інституту зрошуваного землеробства НААН (Херсон) доктор сільськогосподарських наук Раїса Вожегова.

Посіви сорго на Херсонщині становлять понад 12 тисяч гектарів, і в останні роки не збільшувалися тільки через занижені ціни на зерно навіть харчового сорго. Але нині, схоже, ситуація змінюється на краще для аграріїв: українські фірми-експортери готові платити за тонну «білого» і «рожевого» сорго 1,8—2 тисячі гривень замість минулорічних 1,2—1,26 тисячі. А це майже вдвічі більше витрат на його виробництво, тобто економічний стимул для його вирощування набуває ваги. Тим паче, що до вітчизняного ринку «зеленого верблюда», навіть попри нинішні негаразди, дедалі пильніше приглядаються зі США, Франції та Індії, яка сьогодні є одним із найбільших споживачів крупи сорго. Вони вивчають можливість і для оптових закупівель продукції, і для продажу місцевим виробникам насіння високопродуктивних гібридів цієї культури. Хоча стосовно насіння з упевненістю можна сказати, що наші принаймні не гірші. Так, на Генічеській дослідній станції вивели сорт Еритрея, який уже завоював прихильників серед господарств південного степу: адже навіть за посухи стабільно дає врожай у межах трьох тонн з гектара.

Так чи інакше, а науковці стверджують: ми «приречені» активніше впроваджувати агротехнології з вирощування сорго, проса, нуту, сафлору та інших культур, які дозволяють економити на поливі й стійкі до тривалої спеки. Й це не випадково — на тій самій Херсонщині посуха з розряду епізодичних стихійних лих перетворюється на постійну проблему. За даними Херсонської метеостанції, протягом останніх 35 років спостережень середньодобові температури тут зросли в середньому на 1,9 градуса, в липні-серпні — на 3—3,9 градуса, у вересні — на 2—2,1 градуса. При цьому кількість опадів зменшується, і випадає вкрай нерівномірно: за шаленою зливою, часто з градобоєм, настає тривала «смуга» бездощів'я. А за нерівномірного розподілу вологи на богарі хороший врожай можуть забезпечити лише культури з вищим потенціалом виживання, які додають його та сільському господарству України в цілому.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

Удруге депутати Кам'янець–Подільської міськради звертаються до Міністерства оборони з проханням передати землі військових містечок до комунальної власності міста, щоб цю ділянку розподілити між учасниками АТО, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

Для перевезення пасажирів під час осінніх шкільних канікул Укрзалізниця призначила ще один додатковий поїзд № 210/209 Миколаїв—Київ. Потяг відправиться у рейс із Миколаєва 30 жовтня та 2 листопада о 21:47. Із Києва вирушить 31 жовтня та 3 листопада о 15:45, *інформує прес–служба Державної адміністрації залізничного транспорту*

Пікетувальники вимагали зустрічі з керівництвом столиці

Останні кілька місяців столична влада активізувала знесення малих архітектурних форм. Водночас почастішали й пікети біля КМДА.

Учора біля департаменту містобудування та архітектури протестували підприємці-інваліди та пенсіонери — власники МАФів проти нарахування пайових внесків (**на знімку**). Люди нарікають, мовляв, так вони залишаться без роботи, а в них — сім'ї тощо. Одні кажуть, що готові надати кіоскам охайної форми, інші вимагають альтернативи та звинувачують владу в непрозорості. Мовляв, не доносить інформацію, що збирається робити, прибравши ті чи інші МАФи. А от кияни категоричні — треба наводити лад, адже ситуація із захаращеністю Києва — критична. В усіх без винятку переходах, біля станцій метро торгують усім, чим заманеться, аж до оселедців і ковбаси, не дотримуючись при цьому жодних санітарних норм. Понад те, іде величезне навантаження на електромережу, адже кожна міні-точка протягує собі несанкціонований провід і так само несанкціоновано відбирає енергію в міста. І це тоді, коли нам розповідають, що в опалювальний сезон електромережі можуть давати збої. Але найболючіша проблема для всіх киян — сміття, яке залишають після себе нелегальні торговці. Зрозуміло, що за все це підприємці якісь кошти сплачують, проте вони, вочевидь, ідуть аж ніяк не в столичний бюджет і не на прибирання. Одне слово, наводити лад потрібно — і що раніше, то краще. А у нас поки що виходить так: один кіоск зносять, а на його місці з'являються два нові.

Марина КРИВДА.

Фото **Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

Люстрували прокурорів

Відразу трьох керівників прокуратури Львівської області після ухвалення закону про люстрацію звільнено з обійманих посад.

Свої крісла втратили прокурор Львівської області Микола Гошовський, перший заступник Володимир Гураль, начальник відділу Ігор Ліуш, прокурор Франківського району міста Андрій Палюх.

Роками на Львівщині концентрувалися величезні грошові потоки від контрабандних товарів, які безперешкодно переміщували з-за кордону. Місцеві ринки та магазини заповнені зарубіжним крамом, за який не сплачено жодної копійки. Величезні капітали йшли на підкуп правоохоронної системи та чиновників. Ця злочинна система процвітає й досі. Найбагатшими людьми в регіоні ставали митники і правоохоронці. Їхні вілли, готелі, магазини виросли у Східниці та Моршині, на околицях Львова. Їм належать тисячі гектарів землі і ставків.

Правоохоронна система регіону роками працювала на тих, хто стояв на вершині піраміди. Як наслідок, оперативні служби не відслідковували злочинців, а працювали над тим, як збагатити керівників силових відомств.

Не таємниця, що значну частину незаконних капіталів скеровували на підкуп столичних чиновників. Такса в 30 відсотків відкатів від отриманих бюджетних коштів стала мало не законом.

Керівники області часто починали свою роботу з вивчення злочинних фінансових потоків і не приховували, що майже 60 відсотків економіки Львівщини перебувають у «тіні». Тож громадяни та експерти ставлять лише одне запитання: прокурорів люстрували, а що далі?

Богдан КУШНІР.

Львівська область.

За передачу землі «сім'ї» доведеться відповідати

На Прикарпатті відносно службовців, які «подарували» екс-президентові Януковичу та колишнім високопосадовцям і наближеним до них особам ділянки на території державної резиденції «Синьогора», відкрито кримінальне провадження.

Напередодні Івано-Франківською міжрайонною прокуратурою з нагляду за додержанням законів у природоохоронній сфері було проведено перевірку виконання вимог земельного законодавства в Гутянській сільській раді Богородчанського району. З'ясовано, що службові особи ще в 2001—2002 роках незаконно передали згаданим чиновникам земельні ділянки вартістю понад 1,7 млн. грн., що перебувають у постійному користуванні Державного управління справами, та видали на них державні акти на право приватної власності. Пізніше на території резиденції було збудовано дачні будинки.

Досудове розслідування за цим фактом здійснює прокуратура області, передає прес-служба відомства.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

ТИМ ЧАСОМ

Приховали податку на мільйони

Факт умисного приховування податку ТОВ «Подільський Енергоконсалтинг» на суму майже чотири мільйони гривень встановила прокуратура Вінницької області. Виявлено, що службові особи товариства сформували податковий кредит від трьох підприємств з ознаками фіктивності. Так вони умисно оминули податкові зобов'язання.

«Прокуратурою області здійснюється процесуальне керівництво в кримінальному провадженні за фактом вчинення правопорушення — ухилення від сплати обов'язкових платежів, — зазначили в прес-службі. — За такі протиправні дії передбачено покарання у вигляді штрафу від п'ятнадцяти тисяч до двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років з конфіскацією майна».

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Прибирання сміття централізують через брак коштів

Заступник «губернатора» Севастополя Андрій Атаманцев охарактеризував санітарний стан міста як незадовільний. І назвав причину: майже в усіх районах закінчилися бюджетні асигнування для прибирання сміття. Вивезення відходів проводиться в міру його накопичення.

Для раціональнішого використання бюджетних грошей в «уряді» Севастополя пропонують зробити головне управління ЖКГ основним повноважним органом, який відповідатиме за санітарне очищення, а в міському бюджеті на 2015 рік заплановано витратити значно більше коштів для прибирання територій. Варто зазначити, що середньодобовий обсяг твердих побутових відходів у Севастополі становить понад дві тисячі кубометрів.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

ФОТОФАКТ

У київському Палаці спорту відбулася виставка компаній-роботодавців «День кар'єри 2014». Вона орієнтована передусім на студентів та молодих спеціалістів, які зацікавлені у власному професійному розвитку. У рамках проекту всі охочі мають змогу не лише познайомитися з кар'єрними пропозиціями і компаніями, а й поспілкуватися з їхніми представниками та зважити власні шанси.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

За дармовий алкоголь заплатили дорого

Два кафе у Херсоні приваблювали молодь, пропонуючи широкий вибір слабоалкогольних напоїв. Бізнес процвітав, доки податківці не виявили, що за ліцензії на роздрібну торгівлю алкоголем власники заплатити «забули». Тому за реалізацію дешевих і популярних коктейлів «забудьки» заплатили дорого — їх оштрафували на 20 і 24 тисячі гривень.

У Головному управлінні ДФС Херсонщини зазначають, що тих підприємців, котрі на ліцензії грошей не пошкодували, часто ловлять на продажі алкоголю й цигарок неповнолітнім всупереч забороні законодавства. Лише нинішнього року в області за це анулювали вісімнадцять ліцензій.

Вл. інф.

Запрацював «телефон довіри»

У Миколаєві Пенсійний фонд відкрив «телефон довіри» з метою протидії корупції. У відомстві просять громадян, які оформляють пенсії, повідомляти про всі порушення вимог закону співробітниками фонду й зазначають, що «особи, які надають допомогу в попередженні й протидії корупції, перебувають під захистом держави».

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

ЦИФРА

Понад 172 тис. грн. на підтримку учасників АТО зібрали учні, вчителі шкіл, вихователі дитсадків Полтави разом із батьками. За ці кошти було придбано комплекти теплого одягу та взуття для 111 бійців.

Вл. інф.

Кількість ліжок для пацієнтів скорочують

Нинішнього року в медичних закладах Чернігівщини скорочено 212 і перепрофільовано 145 ліжок. Утім, як повідомив начальник управління охорони здоров'я ОДА Петро Гармаш, в області залишається найвищий в Україні показник ліжкового фонду в лікарнях на кількість населення. Становить він понад 11 тисяч місць. А скорочення ліжко-місць відбувається через зменшення кількості населення.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Інформаційні години для освітян

Інформаційні години для учнів Рівного та Острозького району провели представники Вищої педагогічної школи ім. Януша Корчака з Варшави. Вони розповіли про програми Європейського Союзу, участь у яких можуть брати українські школярі, вчителі та викладачі. Пізніше у Рівненському обласному інституті післядипломної педагогічної освіти під час семінару польські освітяни навчали своїх колег писати проекти, а також презентували європейські освітні програми.

Вл. інф.

З 29 жовтня вводиться в обіг пам'ятна монета «Остап Вишня» (НБУ)

Споруди водосховища у Хрінниках потребують термінового ремонту

З клопотанням про допомогу в ремонті інженерних споруд водосховища у Хрінниках керівництво Демидівського району звернулося до обласної влади. Інакше, як стверджують фахівці, 250 мільйонів тонн води можуть будь-якої миті пробити греблю та знести усе на своєму шляху аж до самого Луцька.

— Спеціалісти провели обстеження, виготовили проектно-кошторисну документацію. На ремонт необхідно 2 мільйони 250 тисяч гривень, — каже голова Демидівської районної ради Святослав Грач.

Районна влада сподівається на фінансову допомогу, щоб привести до ладу гідравлічні споруди. З відповідним листом ще навесні звернулися у Рівненську та Волинську ОДА. Як зазначив голова Демидівської РДА Сергій Радченко, сусіди з Волині готові профінансувати половину робіт.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Соціальне таксі для малозабезпечених

У Сумах з'явилось соціальне таксі. Автомобілі приїздять на виклики малозабезпечених людей та осіб з обмеженими фізичними можливостями. Таких сумчан обслуговують п'five автомобілів: чотири легковики та одна «Газель», призначена для інвалідів-колясочників. Для проекту благодійний фонд соціального захисту інвалідів «Соцінвест» придбав одну машину за власні та спонсорські кошти, решту виділило Головне управління юстиції в Сумській області.

Таксі працюватиме лише по буднях, з ранку до вечора. Необхідні для інвалідів поїздки, наприклад, на вокзал, у лікарню — будуть безплатними. Для решти категорій пасажирів ціна за проїзд не перевищуватиме собівартості поїздки. Щоб скористатися послугами таксі, потрібно лише пред'явити відповідне посвідчення.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Будівництво лікарні поновили

Роботи з добудування першої черги нових корпусів Одеської інфекційної лікарні продовжено. У перелік об'єктів входять боксоване відділення, котельня й госпблок.

«Одеса — портове й курортне місто, тому інфекційна лікарня є життєво важливим об'єктом у гарантуванні епідеміологічної безпеки всіх жителів міста й області», — зазначив директор департаменту охорони здоров'я міської ради Ігор Шпак. Він також наголосив, що роботи вже виконано на 90%, тому зараз стоїть завдання не втратити те, що вже зроблено, і завершити будівництво, щоб поліпшити умови перебування пацієнтів і підвищити якість надання медичної допомоги інфекційним хворим.

Завершення першої черги будівництва намічено на березень 2015 року.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Пам'ять полеглих вшанували хвилиною мовчання

У Меморіальному комплексі «Фортечні вали» у Кіровограді зібралися військові, ветерани, представники обласної і місцевої влади та громадськості, щоб відзначити 70-ту річницю вигнання з України нацистських окупантів. Кіровоградці поклали квіти до Вічного вогню та вшанували пам'ять полеглих у Другій світовій війні. У заході взяли участь голова міської ветеранської організації Віталій Вієвський, очільник облради Олександр Чорноіваненко, міський голова Кіровограда Іван Марковський.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

Фото автора.

Позбавлять українських наукових звань

Тим, хто активно допомагає загарбникам Луганського національного університету імені Тараса Шевченка, загрожує не тільки звільнення, а й позбавлення наукових звань українського зразка. Таке рішення прийняли у вузі у відповідь на звернення колегії МОН України до працівників сфери освіти Донбасу. У документі педагогів просять не виховувати молодь по ідеології загарбників. А якщо ні, то буде вжито дії у відповідь.

У ЛНУ імені Тараса Шевченка цілком підтримують таку політику, але у своїй інтерпретації. «Ми вважаємо, потрібно вживати заходів стосовно тих, хто погнався за посадами й портфелями. Такі люди розділяють антиукраїнську позицію в сфері освіти й навмисно дискредитують наш евакуйований вуз. Ми зараз говоримо не про простих співробітників, а про тих, хто захотів влади», — наголосили в ректораті ЛНУ, який зараз у повному складі працює в Старобільську. Провідні професори, доктори наук і доценти, а це 85% педагогів, залишилися в евакуйованому вузі.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Затримали «генералісимуса»

На вулиці Ілліча в Херсоні після телефонного дзвінка очевидців міліція затримала чоловіка в штанях із широкими лампасами, маршальськими зірками на погонах і документами, прикрашеними гербом Російської Федерації. Затриманий представлявся то генералісимусом, то імператором Павлом, то царем Олексієм. Однак правоохоронці незабаром установили, що спілкуються із громадянином України — 61-літнім безробітним херсонцем. Посвідчення з гербом РФ у нього виявилося надрукованим на кольоровому принтері, а форма — саморобною. Після перевірки міліціонери викликали бригаду швидкої допомоги й відправили «генералісимуса» на обстеження в психіатричну лікарню.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Опалювальний сезон перевіряє на пильність

У Запорізькій області сталася ціла низка пожеж із трагічними наслідками. Причина цього — помітне похолодання та легковажне ставлення мешканців осель до опалювальних приладів.

Зокрема, у Чернігівському районі під час пожежі у власному будинку загинув нетверезий 61-річний чоловік. У Мелітополі, в приватному помешканні, заживо згоріла літня жінка, а у Запоріжжі в підвалі триповерхівки загинула п'ятдесятирічна прибиральниця. На щастя, у райцентрі Чернігівка сусідам вдалося врятувати дворічну дитину, яку батьки залишили саму в будинку із включеним електроопалювальним приладом.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Серед нелегалів двоє — малолітні діти

Чопські прикордонники затримали нелегалів з Азії. Чоловіка та двох дітей — 6-річну дівчинку і 4-літнього хлопчика **(на знімку)** було виявлено на ділянці відділу «Ужгород» за двісті метрів від українсько-словацького кордону. Порушник повідомив, що він з дітьми прямував з Ірану до Словаччини, а вже звідти планував потрапити до Австрії. Маршрут руху через кордон він спланував ще вдома за допомогою інтернет-сервісу Google maps.

Як повідомили у Чопському прикордонному загоні, затриманих доставлено до підрозділу. Наразі встановлюються їхні особи. Подальшу долю «мандрівників» визначить суд.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото надане прес-службою Чопського прикордонного загону.

Глухий художник чув голос Бога

У селі Токарі Лохвицького району відкрили меморіальну дошку одному з найяскравіших представників народного малярства Григорію Ксьонзу. Саме тут у 1946 році він знайшов свій вічний спочинок.

Потерпаючи від злиднів, художник мандрував селами, малюючи на замовлення. Спочатку писав ікони, а потім, коли в державі запанувало войовниче безбожництво, — переважно портрети селян. Його твори стали класикою так званого наївного мистецтва і прикрашають сьогодні зали найпрестижніших музеїв та галерей. Про іконописця, котрий через тяжку хворобу ще в дитинстві втратив слух, говорили, що він чув голос самого Бога... Тож не випадково меморіальну дошку до 140-річчя від дня його народження встановили на будівлі Свято-Миколаївської церкви. А подбали про це фундатори Духовно-просвітницького центру імені Паїсія Величковського, що діє при полтавському Свято-Успенському соборі УПЦ Київського патріархату. Керівник центру, краєзнавець і колекціонер Сергій Козлов, організував також у Токарях одноденну пересувну виставку ікон і картин Григорія Ксьонза.

Василь НЕЙЖМАК.

Полтавська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...маємо вдосталь ресурсів

Відомий менеджер, радник президентів і прем'єр-міністрів багатьох країн світу, в тому числі України, член Римського клубу, один із засновників економічного форуму у Давосі, уродженець Тернопільщини, а нині житель Швейцарії Богдан Гаврилишин зустрівся із студентами Тернопільського національного економічного університету. Ось кілька тез із його виступів.

«Україна має вдосталь ресурсів, однак не має чіткого плану їх використання. Водночас не має лідера, який би реалізував цей план. Отаманів є багато, кожен прагне керувати, достойних — мало».

«Ось чотири характеристики здорового суспільства: повна політична свобода, певний рівень економічного добробуту, соціальна справедливість, симбіоз із біосферою».

Богдан Гаврилишин майбутнє України пов'язує передусім із молоддю і закликає її ... мріяти: «Мріяти більш відважно, високо. Не про маленькі речі, а про великі. Немає нічого, що ви не можете зробити. Для цього необов'язково бути генієм: трохи таланту, нормальна освіта, а решта все залежить від вас. Вже у дванадцять років я мав дві мрії. Перша: стати вільною людиною. Друга: хотів пізнати світ. Вони здійснилися».

Усі надії щодо трансформації українського суспільства він покладає на молодь і прогнозує, що позитивних змін можна чекати років через п'ятнадцять. Його прогнози мають властивість збуватися.

Відомий земляк презентував студентству свої книжки «До ефективних суспільств: дороговказ у майбутнє», «Залишаюсь українцем» і обговорив питання міжнародної співпраці. У вузі мають намір запровадити стипендію імені Богдана Гаврилишина.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

На знімку: Богдан Гаврилишин під час одного з приїздів до Тернополя.

Фото автора.

...посібники допоможуть уникнути втрат

За фінансової підтримки благодійного фонду «Волинь-2014» віддруковано по тисячі примірників методичних посібників «Пам'ятка солдату в бою» та «Домедична допомога в умовах бойових дій».

«Пам'ятка солдату в бою» містить інформацію про універсальні принципи ведення бою, дії військовослужбовців при потраплянні в полон, подолання мінних полів.

У «Домедичній допомозі» викладено основні принципи надання допомоги в умовах бойових дій, у секторі обстрілу, транспортування пораненого в сектор укриття тощо.

Така інформація допоможе бійцям у зоні АТО швидше зорієнтуватися у складній ситуації. Обидві брошури днями будуть доправлені в Донецьку і Луганську області.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

У Києві розпочався Всеукраїнський освітній скаутський форум «Лідерство для життя». У форумі беруть участь представники різних регіонів України, зокрема, Криму, Вінниччини, Дніпропетровщини, Донеччини, Запоріжжя, Івано-Франківщини, Кіровоградщини, Луганщини, *повідомляє прес-служба Міністерства молоді та спорту*

На Хмельниччині під час отримання хабара у розмірі шести тисяч гривень затримано двох працівників міжрайвідділу кримінально-виконавчої інспекції управління Державної пенітенціарної служби, *інформує наш власкор Ірина Козак*

У Сімферополі зруйнували будинок Пушкіна

Приду ли вновь, поклонник
муз и мира,
Забыв молву и жизни суеты,
На берегах веселого Салгира
Воспоминать души моей
мечты?..

Так писав Олександр Пушкін після свого перебування в Криму і зокрема в Сімферополі, де він гостював у Фелікса де Серра, який одним із перших звернув увагу на унікальні лікувальні властивості сакських грязей.

У маєтку де Серра, який був знаменитим розбитим тут, саме на «берегах Салгира», садово-парковим комплексом, Пушкін зупинявся разом із родиною Раєвських у вересні 1820 року. Дотепер у цій частині Сімферополя ще ростуть кілька двохсотлітніх дубів, яких, можливо, торкалася рука поета.

Донедавна тут стояв і невеликий будинок, який, на думку місцевих краєзнавців, становив частину садиби натураліста, де й зупинявся Пушкін.

Маєток і земля де Серра після його смерті 1840 року перейшли наприкінці XIX століття у володіння поміщика Петра Щербини, котрий створив підприємство з розведення і продажу кісточкових порід плодових дерев. Потім тут було відкрито відділення Нікітського ботанічного саду і сімферопольський Дитячий парк.

Утім, ці дослідження цікавлять хіба що тільки вчених-пушкіністів, а не міську владу та підприємливих бізнесменів. Перші перевели будинок у розряд аварійних, а другі швидко його знесли.

Руйнування єдиної будівлі в Сімферополі, пов'язаної з іменем поета, спричинило обурення в колах місцевих краєзнавців. Олександр Каменчук, який вивчає історію Криму, каже, що будинок потрібно було реставрувати. «Він міг би стати одним із популярних об'єктів міста. Сюди можна було б водити екскурсії, а натомість підігнали техніку й будівлю з історією зруйнували. Це просте варварство», — сказав він журналістам.

Сам добротний будинок, побудований на початку XIX століття і який поєднував два архітектурні стилі — класичний європейський і російської міської садиби, не відразу піддався робітникам. Довелося використовувати кілька екскаваторів, оскільки більш ніж метрові стіни й перекриття виявилися міцними.

Тепер на місці руїн у парковій зоні в центрі Сімферополя буде зведено елітний житловий будинок.

У Держкомітеті Криму з охорони культурної спадщини вже поспішили безапеляційно заявити, що, мовляв, будинок не належав до об'єктів історико-культурної спадщини, тож його і знесли.

Михайло РУДЕНКО.

Сімферополь.

Після знесення будинку.

Фото автора.

СПОРТ

Не обійшлося без скандалу

Футбол. 1/8 фіналу Кубка України. Матчі у відповідь. 27 жовтня.

«Шахтар» (Донецьк) — «Полтава». 4:1. Голи: Веллінгтон Нем, 9, Гладкий, 20, Бернард, 23, Бернард, 38, Коркішко, 51. **Перший матч — 5:1.**

«Шахтар»: Сарнавський, Дентіньо, Ордець, Чигринський, Воловик, Фред (Фернандо, 78), Веллінгтон Нем (Тейшейра, 77), Марлос (Тайсон, 77), Бернард, Віктор Коваленко, Гладкий.

«Полтава»: Кучинський, Зозуля, Бутенін, Бондаренко, Кравченко, Лісовий, Зеленевич (Коркішко, 32), Насібулін, Боровець (Турчанов, 27; Євген Коваленко, 48), Фомич, Соломка.

Рефері — Головков (Луганська область).

Київ. НТК імені Віктора Баннікова. 800 глядачів. 8 градусів.

Навіть і другим складом «Шахтар» мав величезну перевагу над суперником. Власне, як і в першій зустрічі. І легко вийшов до 1/4 фіналу. Всі свої м'ячі донеччани забили в першому таймі.

Це, так би мовити, про футбол. Але виник і скандал: рефері змушений був призупинити поєдинок після того, як на поле з трибун полетіли фаєри. А ще гравець «гірників» Алекс Тейшейра зірвався на провокацію одного з уболівальників на трибуні та вдарив м'ячем у його бік. Після цього між гравцями донеччан і частиною глядачів виникла сварка.

«Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Волинь» (Луцьк). 4:0. Голи: Чеберячко, 36, Ротань, 57, Селезньов, 72, Калинич, 87. **Перший матч — 0:1.**

«Дніпро»: Бойко, Лучкевич, Дуглас, Чеберячко, Стринич, Канкава, Ротань, Бруну Гама (Шахов, 66), Селезньов (Калинич, 78), Коноплянка (Мігунов, 90), Зозуля.

«Волинь»: Литовченко, Гуменюк (Задерецький, 85), Жунич, Приндета (Сваток, 34), Шабанов, Федорчук, Бабенко, Матей, Бікфалві, Кобахідзе (Мемешев, 61), Селін.

Рефері — Кутаков (Київська область).

Дніпропетровськ. Стадіон «Дніпро-Арена». 5 613 глядачів. 1 градус.

Після поразки в Луцьку в один м'яч футболісти «Дніпра» обіцяли вдома забити стільки, скільки захочуть. Сказали і зробили.

Тільки до перерви гості намагалися чинити хоч якийсь супротив і пропустили лише раз. А в другому таймі «Дніпро» був абсолютним господарем. Дніпропетровці також вийшли до чвертьфіналу.

Фото ФК «Дніпро».

Жеребкування в п'ятницю

Чотириденний кубковий марафон завершиться визначенням пар чергової стадії турніру. Процедура жеребкування 1/4 фіналу Кубка України відбудеться у п'ятницю, 31 жовтня. Початок об 11.00. Місце проведення — Будинок футболу (Київ, Лабораторний провулок, 7-А, конференц-зал на третьому поверсі).

Лише результати

Баскетбол. «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ) — «Черкаські Мавпи». 81:97 (13:27, 18:25, 24:23, 26:22).

Футбол. Першість країни. Перша ліга. Матчі 14-го туру. 27 жовтня. «Миколаїв» — «Гірник-Спорт» (Комсомольськ, Полтавська область). 0:5. «Суми» — «Буковина» (Чернівці). 2:0. «Нива» (Тернопіль) — «Зірка» (Кіровоград). 0:2.

«Олександрія» — 35 очок, «Сталь» (Дніпродзержинськ) — 26, «Гірник-Спорт» — 24, «Нафтовик» (Охтирка), «Тернопіль» — по 23, «Полтава», «Суми» — по 20, «Десна» (Чернігів) — 19, «Геліос» (Харків) — 18, «Нива» — 17, «Зірка», «Динамо-2» (Київ), «Миколаїв» — по 16.

Названо претендентів на «Золотий м'яч»

ФІФА на своєму офіційному сайті опублікувала список претендентів на «Золотий м'яч» — 2014.

Найбільше представництво в шорт-листі мають футболісти «Баварії» і «Реала».

«Баварія» (Мюнхен): Маріо Гьотце, Філіп Лам, Томас Мюллер, Мануель Нойєр, Арьєн Роббен, Бастіан. Швайнштайгер.

«Реал» (Мадрид): Гарет Бейл, Карім Бензема, Кріштіану Роналду, Тоні Кроос, Сергіо Рамос, Гамес Родрігес.

«Барселона»: Андреас Іньєста, Гав'єр Маскерано, Ліонель Мессі, Неймар.

«Челсі» (Лондон): Дієго Коста, Тібо Куртуа, Еден Азар.

Також номіновані: Анхель ді Марія («Манчестер Юнайтед»), Златан Ібрагімович («Парі Сен-Жермен»), Яя Туре («Манчестер Сіті»), Поль Погба («Ювентус», Турин).

Імена трьох фаворитів оголосять 1 грудня, а переможець визначиться на урочистій церемонії в Цюріху (Швейцарія) 12 січня 2015 року.

Хто кращий наставник?

Футбол. Офіційний сайт ФІФА назвав десятку претендентів на звання «Кращий тренер 2014 року». Переможця в цій номінації буде названо 12 січня 2015 року під час гала-представлення.

До списку претендентів увійшли: Карло Анчелотти («Реал», Мадрид), Госеп Гвардіола («Баварія», Мюнхен), Юрген Клінсманн (збірна США), Йоагім Льов (збірна Німеччини), Жозе Моуриньо («Челсі», Лондон), Мануель Пеллегріні («Манчестер Сіті»), Дієго Сімеоне («Атлетіко», Мадрид), Луї ван Гал (збірна Нідерландів, «Манчестер Юнайтед»), Антоніо Конте («Ювентус», Турин, збірна Італії) та Алегандро Сабелья (збірна Аргентини).

Юлія Ткач очолила світовий рейтинг

Боротьба. Всесвітня федерація боротьби (UWW) оприлюднила рейтинги найкращих борчинь світу за результатами 2014 року.

У ваговій категорії до 63 кг світовий рейтинг очолила вихованка Львівського училища фізичної культури, чинна чемпіонка світу Юлія Ткач.

Окрім неї, до десятки найсильніших борчинь світу у своїх вагових категоріях увійшли вихованки училища Марія Стадник і Юлія Благіня. Марія — четверта у вазі до 48 кг, а Юлія — дев'ята у 53 кг. У категорії до 55 кг українка Ірина Харів опинилася на четвертому місці, а в категорії до 69 кг наша Аліна Махіня — сьома.

Перший титул Анфіси Почкалової

Фехтування. В італійському місті Леньяно триває Кубок світу з фехтування на шпагах серед жінок. На першому етапі стартувало 218 шпажисток, шестеро з яких представляли Україну. А Анфіса Почкалова зійшла на найвищу сходинку п'єдесталу пошани.

Українка перемогла співвітчизницю Олену Кривицьку з Тернополя (15:13), кореянку Чой Інджеонг (15:14), Марі Флоренс Кандассамі з Франції (15:10) та естонку Катріну Лехіс (15:12).

Остання в 1/16 фіналу з перевагою в один укол (15:14) узяла гору над олімпійською чемпіонкою Лондона-2012 львів'янкою Яною Шемякіною.

У півфіналі на Почкалову чекала дуель з олімпійською чемпіонкою Пекіна-2008 і срібним призером Лондона-2012 Бріттою Гайдеманн з Німеччини. Все вирішив один точний укол, який першою завдала Анфіса — 7:6.

Не менш грізна суперниця чекала на львів'янку у фінальній дуелі — п'ята «шпага» планети, румунка Ана Марія Бранза. Вирішальний поєдинок видався напрочуд драматичним для обох спортивок. Ані Почкаловій, ані Бранзі ніяк не вдавалося відірватися в рахунку.

Тож у підсумку вкотре все вирішував один укол. У кульмінаційний момент «золотої» дуелі міцнішими виявилися нерви в українки, яка і здобула вікторію з мінімальною перевагою — 13:12.

Перемога у Леньяно-2014 — найвище досягнення у кар'єрі 24-річної галичанки на етапах Кубка світу в індивідуальних змаганнях.

Ваг відмовився допомагати Пулєву в підготовці до бою з Кличком

Бокс. Поляк Маріуш Ваг відмовився бути спаринг-партнером обов'язкового претендента на титул IBF болгарина Кубрата Пулєва, який готується до бою з чемпіоном світу у надважкій вазі за версіями IBF, WBA, WBO і IBO українцем Володимиром Кличком. Про це повідомляє авторитетне польське спортивне видання «Przegladsportowy».

Зазначимо, що у вересні Ваг дав обіцянку болгарину співпрацювати. Однак тепер передумав, вирішивши приділити час розвитку власної кар'єри.

Як відомо, поєдинок Кличка і Пулєва відбудеться 15 листопада в Гамбурзі (Німеччина).

Атакують дніпропетровці.

У кульмінаційний момент «золотої» дуелі міцнішими виявилися нерви в українки

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою господарського суду Київської області (01032, м.Київ, вул С.Петлюри (Коминтерну) буд16) від 29.09.2014 року по справі № 911/1842/13 про банкрутство Колективного експериментального підприємства "Нафто" (код ЄДРПОУ 03481307, 07352, Київська обл., Вишгородський р-н, с.Лютиж, вул Визволителів, буд 2-А, р/р.26002224235 в "Райффайзен банк "Аваль",МФО380805) відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Чекштуріну Тетяну Миколаївну (Свідоцтво про право здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) № 354 від 13.03.2013р., офіс 01011,м. Київ, вул Печерський узвіз,19,оф.104,поштова адреса 02095, м.Київ,вул Срібнокільська, буд.14,кв. 126, тел. (050) 9683322, e-mail deputat@ua.fm).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Втрачений паспорт громадянина України СО 030614 на ім`я Задубінного Бориса Васильовича, виданий Ватутінським РУ ГУ МВС України в місті Києві 15 грудня 1998, вважати недійсним.

Святошинський районний суд м. Києва (вул. Жилянська, 142) у зв"язку з розглядом справи за позовом ТОВ "Вердикт Фінанс" до Щербюка В.І., Щербюка С.В., Щербюка О.В., Щербюк К.М. про усунення перешкод у здійсненні права власності та виселення викликає відповідачів Щербюка В.І., 22.02.1957р.н., Щербюка С.В., 20.01.1980 р.н., Щербюка О.В., 14.11.1985 р.н., Щербюк К.М., 06.10.1957 р.н. у судове засідання на 11.11.2014р. на 10.45 год., та повідомляє, що у разі неявки справа буде розглянута у їх відсутності.

Втрачено печатку "ДЛЯ ДОГОВОРІВ" № 8 Товариства з додатковою відповідальністю "АЛЬЯНС УКРАЇНА", ідентифікаційний код 32253696, просимо вважати недійсною.

При виникненні питань, звертатись за телефоном: +380 44 4997700.

Загальними зборами учасників товариства з обмеженою відповідальністю "РОКФОР МАРКЕТ" (код в ЄДРПОУ 37658078, юридична адреса: 61044, м. Харків, проспект Московський, буд. 257) від 15 жовтня 2014 року було вирішено, що взв'язку з недоцільністю подальшого здійснення підприємницької діяльності, припинити шляхом ліквідації ТОВ "РОКФОР МАРКЕТ" та провести ліквідаційну процедуру відповідно до чинного законодавства. З кредиторськими вимогами звертатися за адресою: 61044, м. Харків, проспект Московський, буд. 257.

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з моменту публікації оголошення.

Товарна Біржа "Електронні торги України"
(Продаж арештованого майна, майна банкрутів, заставного майна)

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на ліквідацію Публічного акціонерного товариства "БАНК ТАВРИКА" оголошує аукціон з продажу на Товарній біржі "Електронні торги" активів, що обліковуються на балансі банку

№ лоту з/п	Найменування активу	Оціночна вартість (з ПДВ), грн.	Гарантійний внесок/ грн (в т.ч. ПДВ)
116652	"Деккер" DMH 9000R/E (кондиціонер)- 1 шт.	1166,40	116,64
116653	16 портовий комутатор AT-FS716L - 21 шт.	907,20	90,72
116654	8-ми потр.плата,кабель,инсталл. - 1шт.	964,80	96,48
116655	Меблі: шкафи, сейфи офісні; лічильники блокнот - 112 шт.	96506,40	9650,64
116656	Джерело живлення ATEN CE-250 KVM - 1шт.	186,00	18,60
116657	Індикатор АГ-1200- 1шт.	189,60	18,96
116658	Switch 3COM 3C 16794-ME. 8-port - 1шт.	115,20	11,52
116659	Алюминиевая перегородка - 1шт.	460,80	46,08
116660	Лічильники блокнот - 19 шт.	5107,20	510,72
116661	Вітрина з муляжами - 16 шт.	1610,40	161,04
116662	Вогнегасник ВП-2 з кронштейном - 12 шт.	388,80	38,88
116664	Депозитні стійкі - 18 шт.	62168,40	6216,84
116665	Детектор валют - 37 шт.	8260,80	826,08
116666	Пристрої безперебійного живлення - 34 шт.	3232,80	323,28
116667	Клавіатура з мишею Microsoft Natural WL Ergo Dsktp - 1 шт.	84,00	8,40
116668	Комутатори - 7 штук	319,20	31,92
116669	Комплект меблів -1 шт.	2785,20	278,52
116670	Копировальный аппарат CANON FC-228 - 1 шт.	188,40	18,84
116671	Кухонна секція 1200х450х850 - 1 шт.	752,40	75,24
116672	Обчислювана техніка - 3 шт.	974,40	97,44
116674	Модеми - 10 шт.	93,60	9,36
116681	Комп'ютерні монітори - 42 шт.	8354,40	835,44
116682	Мультидетектор Assisnant450 - 1 шт.	363,60	36,36
116683	Обігрівач Platinum POFR-9N1 - 3 шт.	2116,80	211,68
116684	Операційний зал - 1 шт.	1224,00	122,4
116685	Офісна стаціонарна перегородка (алюмінієвий профіль, компл., м-ли д/заповнення (скло,ДСП) - 1 шт.	690,00	69,00
116686	Пенали - 5 шт.	1642,80	164,28
116687	Підставка під монітор - 1 шт.	1,20	0,12
116688	Принтери - 20 шт.	2443,20	244,32
116689	Касовий апарат РККЕ МІНІ ФПЗ зав.№ПР219 01346 - 1 шт.	693,60	69,36
116690	Меблі: робочі місця, робочі столи - 23 шт.	4002,00	400,2
116691	Сейфи - 56 шт.	188539,20	18853,92
116692	Меблі: секції меблеві, сегменти кутові - 9 шт	2066,40	206,64
116693	Сервер - 1 шт.	6270,00	627,00
116694	Сервер централіз.управл.системою StealthWatch - 1 шт.	13528,80	1352,88
116695	Сервер-колектор даних мережі StealthWatch XE1000 - 1 шт.	13528,80	1352,88
116696	Система контролю доступу, розблок. та зах.відеонаг - 1 шт.	2395,20	239,52
116697	Столи - 147 шт.	31662,00	3166,2
116698	Меблі: стенди, стелажи - 9 шт	775,20	77,52
116699	Стійка операціоніста в комплекті - 15 шт.	5862,00	586,2
116700	Стільці - 18 шт.	1089,60	108,96
116701	Телефонный аппарат Panasonic KX T2315 - 3 шт.	175,20	17,52
116702	Термінал Ingenico 5100 ETH - 16 шт.	8082,00	808,2
116703	Тонометр BP 3 AG 1 - 1 шт.	1,20	0,12
116704	Меблі: тумби - 69 шт.	5598,00	559,8
116705	Узел кабины кассира - 1 шт.	98,40	9,84
116706	Факси - 28 шт.	7848,00	784,8
116707	Фотокопіювальний блок-тумба - 8 шт.	940,80	94,08
116708	Цифр.камера Canon с зар.уст. и аккумул. - 1 шт.	326,40	32,64
116709	Цифровий телеф.апарат M3903ENHANCED - 1 шт.	194,40	19,44
116710	Меблі: шафи - 81 шт.	27199,20	2719,92
116711	Ялинка Новорічна - 1 шт.	1,20	0,12

Час проведення аукціону: з 09:00 13.11.2014 до 15:00 14.11.2014

Місце проведення аукціону (електронних торгів): https://tbetu.com.ua

Кінцевий строк прийняття заявок на участь: 11.11.2014 о 17:00 год.

З детальним описом лотів та умов проведення аукціону можна ознайомитись на веб-сайті Організатора, використовуючи вищенаведений унікальний номер лоту.

Умови продажу:

Кожний учасник аукціону, який реєструється на аукціоні приймає "Правила проведення торгів (аукціону) з продажу майна банків щодо яких Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про здійснення процедури ліквідації" та умови Публічного договору з учасником аукціону, тексти яких розміщенні на веб-сайті Організатора аукціону.

Переможець зобов'язаний сплатити ТБ "Електронні торги України" винагороду за проведення аукціону.

Розмір реєстраційного внеску становить 17 грн. 00 коп.

Реєстраційні та гарантійні внески учасники аукціону вносять на поточний рахунок ТБ "Електронні торги України": код ЄДРПОУ 25219107, 26005010084881 в ПАТ КБ "Державний експортно-імпортний банк України", МФО: 322313.

Крок аукціону 1 % від початкової ціни лота.

Переможець аукціону повинен затвердити протокол, підписати договір купівлі-продажу придбаного активу та провести повний розрахунок з продавцем протягом 10 календарних днів з дня наступного після закінчення аукціону. Банківські реквізити продавця: АТ "БАНК ТАВРИКА" код ЄДРПОУ 19454139; р. № 32079417701 в ГУ НБУ по м. Києву і Київській області; код банку 321024.

За більш детальною інформацією та з приводу огляду майна звертатись до АТ "БАНК ТАВРИКА" за адресою: 03110, м. Київ, вул. Олександра Пироговського, буд.19, корп.8 тел. (044) 206-70-75, (093) 898-07-43.

Організатор аукціону: ТБ "Електронні торги України", ЄДРПОУ: 25219107, 01011, м. Київ, вул. Панаса Мирного буд. 7 оф. 3, тел. (044) 537-22-82, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Прийом заяв на участь в аукціоні (реєстрація учасників) проводиться на веб-сайті Організатора: https://tbetu.com.ua починаючи з дня публікації цього оголошення.

ОГОЛОШЕННЯ
про скликання загальних зборів
ГО "Національна асоціація медіаторів України".

ГО "Національна асоціація медіаторів України", код ЄДРПОУ 39443280, керуючись Статутом організації скликає загальні збори.

Проект порядку денного:

1. Затвердження положень про комітети, членські внески, структурні підрозділи, наглядову раду, ревізійну комісію, символіку.
2. Затвердження символіки НАМУ.
3. Різне.

Місце проведення загальних зборів: м. Київ, вул. Сковороди, 2. Музей НаУКМА

Дата і час проведення загальних зборів: 29 листопада 2014 року о 9 год.

ПРАВЛІННЯ.

КРЕДИТОРАМ
ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "БРОКБІЗНЕСБАНК"

Керуючись частиною п'ятою статті 49 Закону України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб" повідомляємо, що 16 жовтня 2014 р. виконавчою дирекцією Фонду гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення №226/14 про затвердження Реєстру акцептованих вимог кредиторів АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК".

Одночасно повідомляємо, що починаючи з 20 жовтня 2014 р. кредитори можуть ознайомитися з Реєстром акцептованих вимог кредиторів АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК" за адресою: 03057, м. Київ, просп. Перемоги, буд. 41 (приміщення АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК").

Контактні телефони: 0 800-502-100, (044) 206-22-06.

Уповноважена особа Фонду
гарантування вкладів фізичних осіб
на ліквідацію АТ "БРОКБІЗНЕСБАНК"
Курений О.В.

"Товарна Біржа "Електронні торги України"
(Продаж арештованого майна, майна банкрутів, заставного майна)

Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичнихосіб на ліквідацію Публічного акціонерного товариства "Автокразбанк" оголошуєаукціон з продажу на Товарній біржі "Електронні торги України"активів, щообліковуються на балансі банку

№ лота	Найменування активу	Оціночна вартість (житлові приміщення - без ПДВ, нежитлові - з ПДВ), грн.	Гарантійний внесок/ грн (в т.ч. ПДВ)
116764	Вбудоване приміщення (1 068,3 кв.м), м. Севастополь, пр. Победи 44а	7 064 668,00	706 466,80
116765	Квартира №68 (86,3 кв. м), м. Севастополь,пр. Победи 44б	614 283,00	61 428,30
116767	Квартира №69а (85,4 кв. м), м. Севастополь,пр. Победи 44б	607 877,00	60 787,70
116775	Квартира №72 (83,9 кв. м), м. Севастополь,пр. Победи 44б	597 200,00	59 720,00
116776	Квартира №75 (58,5 кв.м), м. Севастополь,пр. Победи 44б	442 201,00	44 220,10
116777	Квартира №76 (85,0 кв. м), м. Севастополь,пр. Победи 44б	605 030,00	60 503,00
116778	Квартира №79 (58,3 кв.м), м. Севастополь,пр. Победи 44б	440 690,00	44 069,00
116780	Квартира №88 (85,7 кв.м), м. Севастополь, пр. Победи 44б	610 013,00	61 001,30
116782	Квартира №96 (85,3 кв.м.), м. Севастополь, пр. Победи 44б	607 165,00	60 716,50
116784	Вбудованіприміщення (863 кв.м), м. Севастополь, пр. Победи 44б	5 707 019,00	570 701,90

Час проведення аукціону: аукціон буде проводитися починаючи з 09-00 год 14 листопада 2014 р. до 18-00 год 19 листопада 2014 р. У разі, якщо учасник зробив крок в останні 5 хвилин до часу закінчення аукціону, час проведення аукціону продовжується на 5 хвилин.

Місце проведення аукціону (електронних торгів): https://tbetu.com.ua

Кінцевий строк прийняття заявок на участь: до 18:00 год. 13 листопада 2014 р.

З детальним описом лотів та умов проведення аукціону можна ознайомитись на веб-сайті Організатора, використовуючи вищенаведений унікальний номер лоту.

Умови продажу:

Кожний учасник аукціону, який реєструється на аукціоні приймає "Правила проведення торгів (аукціону) з продажу майна банків щодо яких Фондом гарантування вкладів фізичних осіб прийнято рішення про здійснення процедури ліквідації" та умови Публічного договору з учасником аукціону, тексти яких розміщенні веб-сайті Організатора аукціону.

Переможець зобов'язаний сплатити ТБ "Електронні торги України" винагороду за проведення аукціону.

Розмір реєстраційного внеску становить 17 грн. 00 коп.

Реєстраційні та гарантійні внески учасниками аукціону вносяться на поточний рахунок ТБ "Електронні торги України": код ЄДРПОУ 25219107, р/р26005010084881 в ПАТ "Експортно-імпортний банк України" МФО : 322313.

Крок аукціону 2% від початкової ціни лота.

Переможець аукціону повинен підписати протокол, підписати договір купівлі-продажу придбаного активу та провести повний розрахунок з продавцем протягом 10 календарних днівз дня наступного після закінчення аукціону. Банківські реквізити продавця: ПАТ "АКБ Банк код ЄДРПОУ 20046323; р. № 32078700001в Управлінні Національного банку України в Полтавській обл., МФО 331047.

За більш детальною інформацією та з приводу огляду майна звертатись до ПАТ "АКБ Банк" за адресою: 39631, м. Кременчук, тел.: (050) 419-77-56, (050) 346-92-87.

Організатор аукціону: ТБ "Електронні торги України", ЄДРПОУ: 25219107, 01011, м. Київ, вул. Панаса Мирного буд. 7 оф. 3, тел. (044) 537-22-82, працює щоденно крім вихідних з 09.00 до 18.00.

Прийом заяв на участь в аукціоні (реєстрація учасників) проводиться на веб-сайті Організатора: https://tbetu.com.ua, починаючи з дня публікації цього оголошення.

Сьогодні в Україні — мінлива хмарність, вітер південно-східний і східний, 7—12 м/с, у Приазов'ї — місцями пориви 15—20 м/с. Уночі та вранці у Карпатах і на Закарпатті — місцями туман. Температура вночі — 3—8 градусів морозу, у південних областях і на Закарпатті — місцями від двох градусів морозу до трьох тепла, вдень 6—11 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 29 ЖОВТНЯ

1906. Народився Михайло Лисенко — український скульптор, академік, народний художник УРСР (1960). **1943.** РНК УРСР та ЦК КП (б) У прийняли постанову «Про охорону майна та засобів зв'язку на визволеній та території УРСР». **1944.** Радянські війська оволоділи містом і великим залізничним вузлом Чоп (тоді — територія Чехословаччини). **1989.** Пішла з життя Юлія Солнцева — відома актриса, кінорежисер, народна артистка СРСР (1981), дружина Олександра Довженка. **1992.** Верховна Рада України прийняла постанову «Про Червону книгу України». **1998.** Президент України видав Указ «Про надання статусу національного Київському державному цирку».

ПЛАНЕТА

Депутати болгарського парламенту заприсяглися працювати на благо народу

У понеділок у Софії відбулося перше засідання Народних зборів (парламенту) Болгарії 43-го скликання. Його відкрив найстарший депутат — Стефан Данаїлов: «Сподіваюся, що мудрість народу допоможе нам мобілізуватися й об'єднатися в ім'я відродження країни. Ми повинні запропонувати найважливіші кроки в напрямку національного порятунку. І спробувати повернути довіру людей».

На відновленні довіри народу до інституцій, партій і парламентаризму, відповідальному виконанні передвиборних обіцянок зробив акцент у своєму зверненні до депутатів нового парламенту й президент Болгарії Росен Плевнелієв.

«Передвиборні війни закінчилися, тепер вам треба прийняти важкі рішення. Люди прагнуть бачити працюючі державу й парламент, мати соціальний захист. Дуже сподіваюся, що Народні збори не перетворяться на місце, де політичні сили протиставлятимуть ідеї й аргументи. Особисті та партійні суперечності повинні залишитися в минулому», — закликав депутатів президент Болгарії.

Цецка Цачева — представник партії ГЕРБ, що отримала найбільшу кількість місць у парламенті, була обрана головою 43-х Народних зборів. Депутати також обрали вісьмох заступників голови парламенту — по одному від кожної політичної партії й коаліції, що пройшли до законодавчого органу Болгарії.

Олександр БІЛИК.

Туреччина подарує Албанії нову мечеть

Туреччина побудує в Тирані найбільшу мечеть на Балканському півострові. **Про це з посиланням на управління у справах релігії Туреччини повідомило інформаційне агентство Anadolu Ajansi.**

За словами генерального директора Турецького фонду у справах релігії (Фонд Діянет) Ісмаїла Палакоглу, у Тирані діє тільки одна невелика мечеть, яка може прийняти не більше 60 осіб. При цьому кількість мусульман, що живуть у столиці Албанії, перевищує 270 тисяч.

«У новій мечеті з чотирма мінаретами зможуть одночасно молитися 4500 людей. Ми плануємо її побудувати за два—три роки», — **інформував Ісмаїл Палакоглу.**

Найближчим часом влада Тирани виділить під будівництво нової мечеті один гектар землі у зручному для городян місці.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Аплодуючи виборам, чекають реформ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Проведені вибори стали ще однією віхою у демократичному розвитку України, — переконаний **президент США Барак Обама.** Сполучені Штати готові підтримати вибір українців і чекають на швидке формування сильного інклюзивного уряду. «Водночас зрозуміло: російська влада, що окупувала Крим, та підтримувані Росією сепаратисти у частині Східної України не дозволили багатьом українським громадянам скористатися своїм демократичним правом взяти участь у загальнонаціональних виборах і віддати свій голос. Я закликаю Росію забезпечити, щоб її ставленики у Східній Україні дозволили виборцям частин Донецької і Луганської областей, що підпадають під дію Закону про особливий статус, обрати своїх представників на законних місцевих виборах 7 грудня відповідно до угоди, під якою Росія та представники сепаратистів підписалися у Мінську», — заявив глава Білого дому, наголосивши, що Сполучені Штати не визнають жодних виборів на підконтрольних сепаратистам територіях, які не узгоджуватимуться з українським законодавством і проводитимуться без згоди українського уряду.

Виборам, що відбулися, аплодував і **Держсекретар США Джон Керрі. А віце-президент країни Джозеф Байден** нагадав: Україна потребує реформ, і на цьому потрібно сконцентрувати майбутні зусилля.

ФОТОФАКТ

В Угорщині протестували проти введення податку на користування Інтернетом. Згідно із урядовою ініціативою, за кожен гігабайт спожитого інтернет-трафіку стягуватимуть 50 євроцентів, що призведе до зростання цін на доступ до мережі.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Польща передислоковує війська на схід

У перші дні листопада в Польщі представлять «План зміцнення державної безпеки». Це один із головних напрямів діяльності нового уряду на чолі з Евою Копач. Зокрема, документ передбачає збільшення кількості живої сили і техніки у військових частинах, що розташовані на сході країни, та зростання асигнувань на розбудову і розвиток їх інфраструктури.

Віце-прем'єр і міністр оборони Томаш Семоняк інформував: йдеться про інтегровані заходи різних структур з метою цілісного підходу до питань оборони і безпеки, зокрема — про затвердження нових показників укомплектованості військових гарнізонів на сході країни — з нинішніх 30 до 70—90 відсотків. Міністр підкреслив, що процес доукомплектування дасть свої перші результати у 2016—2017 роках. Водночас спростував інформацію про передислокацію на схід військових підрозділів з інших регіонів Польщі та заперечив повідомлення про плани створення нових військових частин і командних пунктів.

Міноборони підтвердив, що ці зміни пов'язані з конфліктом, який триває на території України: «Змінилася геополітична ситуація, маємо найбільшу з часів холодної війни кризу безпеки і мусимо робити з цього висновки».

Плани правлячого уряду, хоча й не без ноток критики, підтримує також польська опозиція. Віце-президент Європарламенту Ришард Чарнецький (депутат від правоцентристської партії «Право і справедливість») вважає, що такі заходи мали бути проведені раніше.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ФОТОФАКТ

У Нью-Йорку з нагоди Дня всіх святих відбувся Хелловінський парад собак. На знімку: учасник параду в костюмі статуї Свободи.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Маятник любові гойднувся у зворотний бік

Зона реальної підтримки Путіна стислася, як горезвісна шагренева шкіра літературного класика. Уперше після окупації Криму й мілітаристського проекту «новороссия» скоротилася кількість тих, хто готовий голосувати на виборах за «хозяина земли русской». Про це розповів московський «Левада-Центр». Путін викликає симпатії у 49 відсотків росіян, тоді як наприкінці літа рейтинги російського «великого брата» наближалися до фантастичних показників.

Головна таємниця народної популярності Путіна полягає зовсім не в поверненні «брежнєвської стабільності» і патерналізму. А в тому, що він зумів відібрати в комуністів і націоналістів ту частину електорату, яка в глибині душі, у підсвідомості дбайливо зберігала міфи про те, що Росія — велика країна, а росіяни — богом обрана нація.

«Друзі Путіна» із численних російських спецслужб, комісари найближчого оточення президента збожеволіли, втративши в коридорах Кремля те, що називається «здоровий глузд». Одна фраза заступника голови адміністрації В'ячеслава Володіна: «Є Путін — є Росія, немає Путіна — немає Росії», — свідчить про путінський політичний режим більше, ніж уся сумарна критика путінізму в буржуазних ЗМІ.

У Росії реально прижився й існує культ особи Путіна. «Народна творчість», пісні, картини, фільми, музика, вистави, книги про Путіна повертають російського обивателя у 37-й рік минулого століття, до післявоєнної сталінської, патріотичної істерії. У церквах РПЦ МП відкрито говорять про Путіна як про «помазаника Бога», пишуть ікони. Молитви «за здоров'я Путіна» стали частиною православних богослужінь.

Але, схоже, що маятник всенародної любові до «лідера нації» повертається в іншу зону. За політичною логікою, це простір байдужості, а потім і ненависті. Хоча кожен російський виборець (багатий і бідний) чудово розуміє, що демонстрація нелояльності до Путіна загрожує або репресіями, або відчуженням від чиновницьких «хлібних місць», синекур.

Російська влада, хоч як воловодиться, не звучали б «валдайські промови» Путіна, нервується. Падіння цін на нафту б'є по путінському режиму сильніше за економічні санкції. У Росії заговорили про швидку відставку уряду Медведєва. До речі, російський прем'єр дедалі більше стає «хлопчиком для биття», і, схоже, що у всьому буде винен він, а не Путін.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Над номером працювали: Наталія ЯРЕМЕНКО, Алла ДОДАТКО, Олександр ПЕКНИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
- (р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 38179

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

